

V 77. čísle BEZEVŠEHO mimo jiné najdete:

Seznamovák

Výlety

Únikovka

Sbírky

Děkujeme

Vážení a věrní čtenáři, zdravím vás všechny, kteří trpělivě čekáte na naše 77. Bezevšeho. Právě se vyklubalo a dere se k vám plné života a radosti. Přes docela dobrý start se vydání novin zdrželo. Příčin bylo mnoho. Nakonec je z toho ale docela pěkné číslo, konstatoval můj muž a má pravdu (jako vždy).

Přinášíme vám velkou spoustu zpráv, článků, pozdravů, fotografií, reportáží a kreseb. Mapujeme dění od konce loňského školního roku přes začátek nového až po Vánoce. Velkou radostí časopisu jsou noví redaktori, kteří se k nám přidali a mají velký potenciál. Jsou šikovní, talentovaní a aktivní, našťastí. Přispěli nám i Lucy a Tobi, naši absolventi. Nesmím zapomenout na Jakuba Žirovnického, jehož pozdrav a příspěvek nás také velmi potěšil. Podpořil totiž náš dlouhodobý záměr představit v každém čísle nějakého absolventa Polygrafky, který to někam dotáhl. A Jakub se neobjevuje v Bezevšeho poprvé. Samozřejmě nezklamala Šerly, která toto číslo opět ilustrovala. Mám v plánu zatížit ji ještě víc a právě s ní udělat interview o tom, jakou školu tak trochu navazující na Polygrafku vystudovala a co jí studium přineslo. Školní rok k nám přivál nové duše, které si tu zvykají, a podle ankety to vypadá, že se jim u nás líbí. Nemluví pouze o žácích, máme tu také nové pedagogy, kteří vám o sobě prozradí mnoho zajímavého v interview, která pro vás připravil Filip.

Původní verze úvodníku vypadala jako při přebírání nějaké prestižní ceny, děkovala jsem všem, díky kterým noviny vznikají a vedou si velmi dobře, a působila jsem velmi pateticky, což nechci. Alespoň jedno malé DĚKUJI, přátelé, si ale neodpustím. Když mluvím o cenách, noviny letos získaly hned dvě ocenění. V krajském kole celostátní soutěže Školní časopis roku 2025 jsme získali 1. místo, v celostátním kole pak 3. místo za obsah.

Co přidat na závěr? Protože se blíží konec roku, bylo by možná dobré popřát do toho nového: BUĎTE ZDRAVÍ! Zní to jako klišé, ale není. Ostatní věci může člověk ovlivnit. Když budete chtít, dokážete všechno. Můžete studovat, cestovat (i s malým obnosem v kapse), číst, zpívat, hrát, kreslit, sportovat, chodit do divadla nebo jen tak ven... Máte svobodu volby. Nemusíte dělat nic ušlechtilého a můžete být šťastní. Jen prosím myslete také na druhé, aby i oni mohli být šťastni vedle vás.

Ať se vám daří, ať máte sílu a kuráž se potýkat s překážkami a moudrost někdy přijímat věci tak, jak jsou. Ať vás neopouští humor a nadhled.

A nezapomeňte: Co sami neradi, nečiňte druhým. Pokud víte, odkud jsem převzala toto moudro, napište mi. Na prvního šťastlivce čeká čokoláda!

Buďme na sebe hodní a neškodme si.

Šťastný nový rok!

Iva Šabatová

najdete nás: www.bezevseho.eu • pište nám: bezevseho@sosmgrp.cz

ZE ŽIVOTA INTRÁCKÉHO

ΣΕ ΣΙΛΟΤΑ ΙΝΤΡΑΚΚΕΗΟ

Školní rok 2024/2025 - červen

● Červen na internátě se nesl ve znamení ohlednutí za uplynulým školním rokem. Na skupinových schůzkách se žáci věnovali reflexi uplynulého školního roku, sdíleli své zkušenosti, zážitky, úspěchy i to, co by příště chtěli zlepšit. Nechyběla ani diskuze o prázdninových plánech – kdo se těší k moři, kdo na brigádu a kdo třeba na chatu s kamarády.

● Na závěr školního roku se opět uskutečnila intrácká grilovačka na dvoře školy, opékaly se nejen vuřty, ale i marshmallows a dokonce se chvíli i zpívalo...

Školní rok 2025/2026: září - říjen

● Začátek nového školního roku byl plný očekávání a nových tváří. Prváci byli přivítáni s otevřenou náručí – ukázali se jako velmi družní, přátelští a komunikativní, rychle si našli cestu nejen mezi sebou, ale i ke studentům ze starších ročníků.

● K bližšímu seznámení se přispěla tradiční intrácká hra s trochu tajuplným názvem KRIŽOM NĚKRIŽOM, jejíž pointu ti, kdo ji zažili, pečlivě střeží, aby se díky ní pobavili a více poznali ti, kteří do intráckého života teprve vstupují.

● Žáci prvních ročníků měli také v září svou první skupinovou schůzku, jejímž cílem bylo nejen vzájemné poznání, ale také seznámení se s řádem DM, režimem a vůbec životem na DM.

● Na konci měsíce se ještě podařilo uspořádat setkání těch, kdo rádi malují, aby si nejen mohli popovídat o své tvorbě a vzájemně si ukázat to, čemu se věnují, ale i společně tvořit.

● V říjnu proběhla druhá skupinová schůzka pro třídu prvních ročníků, a to na téma „Jak se efektivně učit“, která studentům nabídla praktické tipy, jak si lépe organizovat čas a zvládat školní povinnosti bez zbytečného stresu.

● Důležitou akcí byla sbírka SRDCE DĚTEM, do které se zapojilo pět dvojic dobrovolníků z domova mládeže.

● V závěru měsíce nechybělo ani každoroční dlabání halloweenských dýní.

-lo-

OKÉNKO

ŠKOLNÍ METODIČKY PREVENCE

● ČERVEN 2025

V posledním měsíci minulého školního roku proběhly poslední dvě z řady třídnických hodin, a to pro třídy 3.S a 3.B. za vedení školní metodičky prevence a třídního učitele Ing. Romana Svobody.

Hlavním tématem těchto hodin v obou paralelních třídách byl blížící se maturitní ples - jak se vzájemně dohodnout, jak spolu komunikovat..... Studenti také sdíleli své zážitky z měsíční praxe ve firmách, porovnávali nakolik pro ně byla či nebyla prožitá zkušenost přínosná. Ve 3.S bylo navíc aktuálním tématem začlenění introvertních jedinců do kolektivu.

● ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2025

V září se pro studenty 1.A, 1.P a 1.S uskutečnil dvoudenní adaptační pobyt s cílem vzájemného poznání se mezi žáky navzájem, ale i mezi žáky a jejich třídními a dalšími pedagogy školy.

● Během října proběhly první z řady aktivit externí organizace EDULISKA, vedené lektorkou Bc. Eliškou Papežovou:

1.S „Jeden kolektiv, jedna třída“

2.S „Kouzlo spolupráce“.

Jak napovídají názvy, v 1.S byla hlavním tématem podpora nově vznikajícího kolektivu, ve 2.S se studenti pod vedením lektorky Elišky zaměřili na to, nakolik spolu dokážou či nedokážou efektivně spolupracovat a co by mohlo jejich schopnost spolupráce zlepšit.

Jak studenti proběhlé aktivity hodnotí?

2.S: KOUZLO SPOLUPRÁCE:

Z 20 zúčastněných studentů jich 12 aktivitu vyhodnotilo jako pozitivní, tři hodnocení byla negativní a pět neutrálních.

- Bylo to přínosné, ale pro některé lidi to bylo k ničemu, protože se stejně nezmění, ale jinak ano, měli bychom se snažit více spolupracovat.
- Nebylo to moc přínosné, prostě víme, že spolupráce u nás nefunguje.
- Přínosné to bylo v tom, že jsem mohla trošičku lépe poznat spolužáky.
- Dobrý, možná to někomu prospělo.
- Moc se mi to líbilo, akorát by se mohli někteří spolužáci uklidnit při těchto besedách, chovali se nevhodně.
- Šlo to, bylo potřeba na to upozornit, ale nikdo se spíš nezlepšil.
- Přínos je těžké hodnotit. Naše třída si stejně pojede to svoje a bude to stejné.
- Bylo to zajímavé, ale ty skupinové aktivity mě nebavily.
- Pro mě to nebylo přínosné, nepotřebuju se socializovat s lidmi, u kterých vím, že se neshodneme.
- Byly přínosné ty společné aktivity.
- Paní byla milá, líbily se mi aktivity, které si pro nás připravila a u kterých byla důležitá spolupráce. Bylo to fajn a měli bychom mít takových akcí více.
- Myslím, že komunikace, pomoc, spolupráce je důležitá a přesně tohle by se třída měla naučit. Nedokážeme se shodnout na jediné věci. Nedá se tu vyjádřit vlastní názor, protože když už se něco navrhne, ostatní jsou hned nepřijemní.

Z vyjádření žáků je vidět, že téma SPOLUPRÁCE je ve 2.S hodně citlivé a že by bylo dobré se mu věnovat i v čase budoucím.

1.S: JEDNA TŘÍDA, JEDEN TÝM:

Z 25 žáků bylo 24 hodnocení pozitivních, jedna negativní:

- Aktivity byl zajímavé.
- Ujistilo mě to v tom, že tady mám vážně super spolužáky.
- Pro mě aktivita byla přínosná v tom, že jsem poznala, jaký jsme skvělý kolektiv.
- Podle mě díky tomu budeme lépe spolupracovat.
- Poznal jsem více lidí ze třídy.
- Osobně se mi jednotlivé aktivity velmi líbily.
- Dozvěděl jsem se, že jsme lepší kolektiv, než jsem si myslel.
- Aktivity byly velmi zábavné, asi nejzábavnější tohoto typu, co jsem kdy absolvoval.

V 1.S se podařilo vytvořit dobrý kolektiv a dál je jen na nich, jak si dobré vztahy udrží.

-lo-

Mohli jsme se potkat na veletrzích vzdělávání

v ČESKÉ LÍPĚ

v DĚČÍNĚ

v LIBERCI

Seznamovací pobyt pro první ročníky

Seznamovací pobyt žáci hodnotí různě. Podle mého průzkumu ale převážují pozitivní názory. Prváci byli nejvíc spokojeni s jídlem a aktivitami. Nejlepší aktivita byla Interview. Nejméně se líbilo divadlo, které měly udělat všechny třídy. Méně pozitivně bylo hodnoceno ubytování.

Ted' jdeme pryč od negativ a podíváme se na pozitivní věci. V první a poslední den se nám představovali učitelé, ale i odpovídali na naše otázky. Dokonce se uskutečnil během pobytu mini turnaj v přehazované. Cesta na Valdek byla pohodová procházka s přestávkami, každý šel svým tempem a beru jako velké plus, že učitelé nás nehnali rychle.

Na řadu přicházejí recenze od žáků:

Adaptační kurz byl super. Pomohl mi se seznámit s mými spolužáky, ale i s pár lidmi z ostatních tříd. Aktivity byly zábavné, jídlo bylo dobré, ale ubytování pokulhávalo. Přeji budoucím prvákům, ať si to taky užijí.
(Dan Baránek, 1.S)

Adapták byl super, pomohl mi se seznámit jak s žáky, tak s učiteli. Ubytování taky bylo dobré, až na vodu, která smrděla jak vejčička. Ale jinak všechno ostatní se mi vážně líbilo. Byly dobré aktivity a nebyla nuda.

(Jiří Veselý, 1.S)

Zdarec, tady Pétiš! Seznamovák byl fajn – sporty, zábava, poznání lidí i učitelů. Jen to nucené poznávání spolužáků bych změnil, bylo by lepší, kdyby si každý vybral, koho chce poznat. Ubytování nic moc – málo zásuvek, smrad, zima a tekoucí záchod. Největší zážitek byl ale pokoj č. 11. V noci se tam děly divné věci – létající prostěradlo, bouchání do oken, kroky bez lidí a rozházený pokoj. I tak to byl super pobyt, na který jen tak nezapomenu. Hodnocení: 8/10.

(Petr Jurčík, 1.A)

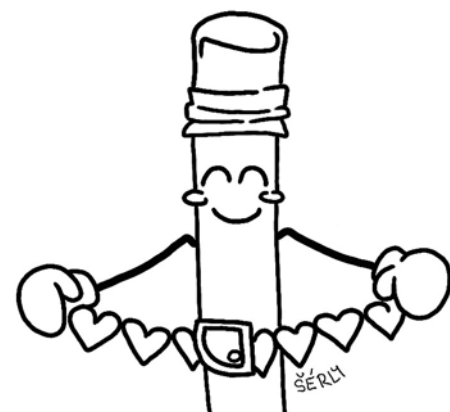
Čau, tady Angie, ten wannabe rapper. Adapták celkem ušel – aktivity byly fajn a nenudili jsme se. Dávám tomu 8/10. Byli jsme na pokoji 11 a tam to bylo peklo – smrad, tekoucí záchod, málo zásuvek a hlavně divné věci. Prostěradlo lítalo, bouchalo se do oken, kroky bez lidí a věci se hýbaly samy. Učitelé to brali jako srandu, ale nám do smíchu moc nebylo. Poznávání lidí

dávám 6/10, občas nás nutili být s někým, s kým jsme nechtěli. Nejvíc mě bavilo poznat učitele. Jídlo jsem moc nejedl, žil jsem na brambůrkách, ale müsli s mlíkem bylo top. Cením snahu učitelů, i když občas mohli brát vážněji zdraví a psychiku studentů. Celkové hodnocení: 7/10.

(Angie, 1.A)
-Mr. George-

ADAPTAČNÍ POBYT pro žáky prvních ročníků

10. – 12. září 2025 proběhl adaptační pobyt žáků SOŠ mgp Rumburk – na EKO FARMĚ Valdek. Pobytu se zúčastnilo přes 50 žáků ze tří tříd prvních ročníků a šest pedagogů.

Cílem pobytu bylo vzájemné seznámení se žáků navzájem, ale i to, aby měli možnost se více poznat se svými třídními učiteli, školní metodičkou prevence a dalšími pedagogy.

Žáci trávili čas seznamovacími aktivitami, sportováním a povídáním si.

Nakolik byli žáci na pobytu spokojeni?

- Jídlo: Spokojenost – 80 % žáků.
- Ubytování: Spokojenost – 70 % žáků.
- Aktivita: Spokojenost – 80 % žáků (nejvíce se líbily aktivity jako „Stavění věží“, „Jména“, „Interview“).
- Celkové hodnocení: 90% žáků bylo spokojeno

A vzkazy či poznámky pro budoucí prváky?

- Nespěte na pokoji číslo 11, straší tam.
- Snad se vám na seznamováků bude líbit.
- Nepijte vodu z koupelny, smrdí.
- Adapták mi k seznámení hodně pomohl.
- Poznala jsem se více se svou třídou, to bylo fajn, jen v chatkách je zima. Vezměte si teplé oblečení.
- Nevyvolávejte duchy.
- Užijte si to, rychle to uteče.
- Doufám, že si to užijete, hodně štěstí.
- Prvákům přeju podobný zážitek, který jsem prožil. Rozhodně se nebojte navazovat nové vztahy a zkoušejte nové věci, které se vám třeba na první pohled nezdají.
- Stojí to za to, nenechte si to ujít, seznamování je tady rozhodně jednodušší než ve škole.
- Seznamování bylo vcelku jednoduché, mám nové kamarády ve třídě a nebylo to tak těžké se tady s někým seznámit a více se poznat. Hodně mi to pomohlo.

*Bc. Lenka Obergruberová,
školní metodička prevence*

Vítejte zpět aneb Návrat na místo činu

Na Polygrafce se objevila další nová tvář. ROMANA BERNARTOVÁ. Je ale opravdu tak nová? Paní učitelku můžete potkat na hodinách předtiskové přípravy, polygrafické výroby, chemie a někteří i grafických a tiskařských technologií. Jaké je to ale být zpátky a jak nejraději tráví volný čas?

Dobrý den, ráda bych se vám touto cestou představila jako staronová tvář pedagogického sboru. Má cesta na „Polygrafku“ začala už v roce 2012, kdy jsem zde studovala – tehdy ještě pod příjmením Lukášová. Jako učitelka jsem nastoupila v roce 2020. Rok poté jsem se vdala a následně otěhotněla. Dnes máme doma dvojčata – dvě princezny. A kromě nich s námi žije i naše fenka německého ovčáka Roxy, která je jen o tři měsíce starší než holky.

Po jak dlouhé době se vracíte na Polygrafku a jaké je to být zpátky?

Vracím se na Polygrafku po třech letech a třech měsících strávených na – prý – mateřské a rodičovské dovolené.

Na návrat do práce jsem se moc těšila, hlavně zase mezi lidi. Nedovedu si představit být jen doma v domácnosti s dětmi. A věřte mi, že jsem opravdu ráda, že jsem zpátky – i když je to náročné. Dřív jsem tu byla jen já, teď jsou tu i holky a ta změna pro ně byla velká. Ale myslím, že už jsme si společně našly svůj rytmus.

Změnila se podle vás Polygrafka od doby, kdy jste tu učila? Překvapila vás nějaká změna?

Polygrafka se neustále mění – je modernější, pokrokovější, přibýly nové učebny odborného výcviku. Myslím, že jediné, co zůstává stejné, je ta rodinná atmosféra, kterou tu mám moc ráda.

Jak vzpomínáte na svá studijní léta na Polygrafce?

Moje studijní léta byla trochu divoká, ale vzpomínám na ně moc ráda. Hlavně na turistické kurzy, školní výlety, exkurze, maturitní ples... zkrátka na čas strávený mimo teoretickou výuku.

Jste vystudovaná grafička a knihařka – věnovala jste se těmto oborům i profesně mimo školu?

Věnovala jsem se hlavně grafické činnosti, spíš dobrovolně. Pomáhala jsem s novinami v mé rodné obci, dělám plakáty a vstupenky na akce fotbalového spolku. Mohu říct, že při studiu mě více bavila knihařina, ale tu v běžném životě moc nepoužíváme.

Chtěla jste vždy být učitelkou, nebo jste měla jiný plán?

Moje cesta byla poměrně složitá a nikdy bych nevěřila, že se ze mě jednou stane učitelka.

Původně jsem chtěla být dekoratérkou, ale postupem času jsem si to rozmyslela.

V deváté třídě jsem si podala přihlášku na gymnázium – s podmínkou, že mě přijmou, pokud se umístím do 30. místa. Druhou volbou byla Polygrafka. Nakonec jsem skončila na 31. místě, takže volba padla na Polygrafku.

A dneska jsem za to opravdu ráda. Byly dobré i těžší časy, ale nikdy bych neměnila.

A když zrovna neučíte, jak nejraději trávíte volný čas?

Volného času není moc – jeho hlavní náplní jsou moje princezny a fenka Roxy.

Ráda trávím čas na procházkách v přírodě. Miluji knihy, i když na čtení teď moc času nezbyvá.

Miluji sladké, takže kuchyně je pro mě relaxem – ráda pečů. Také si užívám chvíle s rodinou a přáteli. A když se někdy poštěstí hlídání, ráda vyrazím i do divadla nebo do kina.

Děkujeme paní učitelce za rozhovor!
-flip-

44 let ve službách Polygrafky

Každý školní rok přináší začátky i konce. Letos se naše škola loučí s panem učitelem **ERICHEM MEISSNEREM**, který zde působil úctyhodných 44 let.

Do školy nastoupil v roce 1981 jako učitel odborného výcviku a později vyučoval odborné předměty. Během dekád předával stovkám studentům a studentek nejen znalosti, ale i cenné zkušenosti a občas i životní rady.

Když jsme pana učitele požádali o vzkaz, odpověděl:

„Bylo to tady s vámi hezké, děkuji vám za váš zájem o mě a příjezdu se na vás podívat. Přeji vám hodně štěstí, sbohem.“

Loučení bývá vždy těžké, ale je součástí života. Děkuje vám, pane učiteli, za všechno, co jste nám předal, a přejeme hodně štěstí do budoucna.

-flip-

Nové tváře v redakční radě

Ahojky! Jmenuju se **KLÁRA VACKOVÁ** a do Bezevšeho budu psát pod přezdívkou Wilma.

Psát budu hlavně povídky a básně, občas také o akcích, převážně z Prahy.

Později bych chtěla zkusit i příběh na pokračování nebo komiks.

Doufám, že se vám moje tvorba bude líbit!

-Wilma-

Ahoj, jsem **JIRKA HOŽÁK**. Do Bezevšeho jsem se přidal, protože to byl trochu můj malý sen psát a tvořit pro lidi zajímavé články, fotky a kresby. Málem jsem zapomněl na přezdívkou, budu si říkat a vystupovat jako Mr. George.

-Mr. George-

SRDÍČKOVÉ DNY

V úterý 8. října 2025 se pět dvojic z naší Střední odborné školy mediální grafiky a polygrafie v Rumburku vydalo do ulic města s pokladničkami a srdíčkovými předměty, aby se zapojili do celostátní sbírky Srdíčkové dny.

Podařilo se vybrat více než 11 000 Kč, které poputují prostřednictvím organizace Život dětem, o.p.s. na pomoc vážně nemocným dětem a jejich rodinám.

Cílem akce bylo nejen zapojit studenty do charitativní činnosti, ale i podpořit rodiny dětí trpících vážným onemocněním. Peníze pomohou například s nákupem zdravotních pomůcek, speciální výživy nebo rehabilitačního vybavení.

Velké díky patří všem, kdo jste přispěli – každá koruna se počítá.

A samozřejmě i studentům, kteří do toho dali energii, čas a kus srdce:

- Z. Jandová + K. Chrástilová ze 3.A,
- tradičně A. Rektor + J. Focht ze 4.S (nejúspěšnější dvojice - podařilo se jim prodat všechny sbírkové předměty).

Skvělé byly i další dvojice:

- A. Lexová + S. Součková,
- V. Lacinová + N. Zemanová,
- K. Vacková + K. Štechmüllerová.

Chtěla bych ještě poděkovat J. Mihalíkové ze 3.A za každoroční pomoc s přípravou sbírky a naší paní uklízečce na DM paní Ivetě Strelecké, která má vždy připravený příspěvek pro každou dvojici studentů. Moc si toho vážíme.

-lo-

Poznejte se s novou paní učitelkou

Na naši školu tento rok nastoupila mladá a energetická duše, která šla hned po vysoké škole na Polygrafku. Vítejte paní učitelku Bc. ZDENĚKU JANČOVU, se kterou se mimo chodeb můžete potkat třeba na hodinách občanské nauky, ekonomiky, dějepisu a výtvarné kultury. Jaké je to učit hned po škole a jak vidí dnešní studenty? To a více se dozvíte právě tady, tak čtěte dále!

Jak byste se popsala a jak nejraději trávíte volný čas?

Řekla bych, že jsem člověk, který potřebuje v každém dni najít smysl. Mám ráda, když dělám něco, co má hloubku a dává pocit, že to opravdu stojí za to. Od dětství mám blízko ke kreativě a lidem, a právě proto jsem se věnovala hraní v ochotnickém divadle, které mi dodalo sebevědomí a naučilo mě nebát se projevit. Nejraději trávím čas se svými nejbližšími, protože právě oni mi vždycky dobíjejí baterky, i když jsem úplně vyčerpaná.

Mám moc ráda ty večery, kdy venku prší, v ruce držím horkou čokoládu a můžu si pustit How I Met Your Mother, Stranger Things nebo Gossip Girl. Tyhle seriály znám skoro nazpaměť, ale pořád mě dokážou rozesmát nebo dojmout. A když mám náladu na něco jiného, poslouchám true crime podcasty a snažím se přijít na to, kdo je vrah, většinou ale tipuji úplně špatně.

Velkou vášní je pro mě i Formule 1. Fascinuje mě, kolik disciplíny, odvahy a emocí se do jednoho závodu vejde, a často si z ní беру inspiraci i do běžného života. Největší inspirací jsou pro mne rodiče a rodina. Jsou pro mě jistotou, oporou a připomínkou toho, že ať se v životě děje cokoliv, člověk má vždycky kam se vrátit.

Moje slabší stránka? Asi to, že nad vším moc přemýšlím. Umím si zavařit i tím, že analyzuji úplně všechno, od složitých situací až po to, co jsem komu napsala včera večer. Snažím se to ale brát s nadhledem a s úsměvem.

Jaké je to učit hned po vystudování vysoké školy?

Je to zvláštní směs nadšení, pokory a občas i chaosu. Člověk přijde plný ideálů a nápadů a pak zjistí, že realita školní třídy je úplně jiná, než ta z vysokoškolských přednášek. Ale právě to je na tom to krásné. Každý den se něco naučím, nejen o výuce, ale i o sobě. Někdy mám pocit, že studenti toho učí víc mne, než já je.

Být čerstvě po škole má své kouzlo i úskalí. Na jednu stranu mám energii a chuť dělat věci jinak, na druhou stranu mě občas překvapí, kolik situací ve škole prostě nemá návod. Ale když pak vidím, že si někdo z hodiny něco odnese nebo se třeba jen usměje, všechno to úsilí za to stojí.

Jaké byly vaše první dojmy z Polygrafky a ze studentů?

Moje první dojmy z Polygrafky byly opravdu moc hezké. Přiznám se, že jsem měla trochu obavy, protože přece jen nejsem o tolik starší a člověk nikdy neví, jak ho studenti přijmou. Hned po prvních hodinách jsem ale cítila, že tohle je to správné místo. Atmosféra ve škole je přátelská, otevřená a mezi kolegy i studenty jsem se rychle cítila jako součást týmu.

Nejvíce mě potěšilo, jak jsou studenti tvořiví, chytří a vtipní. Umí mě překvapit svými nápady a rozesmát i v den, kdy mám pocit, že už nemám energii vůbec na nic. Někdy je to s nimi samozřejmě i výzva, ale právě to mě na učení baví, protože žádný den není stejný.

A upřímně, když mě někdo z nich po hodině zastaví jen proto, aby se zeptal, jak se mám, nebo mi řekl, že mi to sluší, hned mi to vykouzlí úsměv na tváři. Myslím si, že nejdůležitější je vnímat studenty především jako lidi a být jako učitel tolerantní.

Vaše bakalářská práce se věnovala feminismu.

Přála byste si, aby se o tomto tématu více mluvilo i mezi studenty?

Určitě ano. Myslím si, že o feminismu se často mluví buď s předsudky, nebo s obavami, že je to něco proti mužům, a to je škoda. Ve skutečnosti jde hlavně o rovnost, respekt a empatii mezi lidmi, bez ohledu na pohlaví. Byla bych ráda, kdyby se o těchto tématech mluvilo víc i mezi studenty, protože škola je ideální místo, kde se dá o podobných věcech otevřeně diskutovat a učit se naslouchat druhým.

Navíc dnešní mladí lidé jsou vnímaví a přemýšliví. Když se jim dá prostor, dokážou o těchto věcech mluvit s velkou zralostí. Feminismus vnímám jako téma, které by mělo inspirovat k větší úctě a pochopení a přesně to bych si přála, aby si studenti ze školy odnášeli i do osobního života.

Vidíte se ve školství i v budoucnu, nebo máte vysněnou profesní cestu jiným směrem?

V tuto chvíli se ve školství vidím a dává mi to velký smysl. Mám pocit, že díky tomu, co dělám, můžu alespoň trochu zlepšovat životy druhých, a to mě obrovsky naplňuje. Učení je pro mě víc než jen práce, protože mám možnost předávat něco, co přesahuje učební osnovy. Můžu studentům ukázat, že vzdělávání není jen o faktech, ale i o hodnotách, empatii a hledání sebe sama.

Uvědomuji si ale, že se člověk neustále vyvíjí. Víte, jak se říká, člověk míní, život mění. Mám spoustu zájmů, ráda tvořím, píšu a zajímám se o společenská témata,

takže si umím představit i profesní cestu, kde bych mohla propojit vzdělávání s osvětou nebo tvůrčí prací. Ať už ale budu dělat cokoli, chtěla bych, aby to mělo smysl a pomáhalo lidem kolem mě.

Učíte dějepis – je nějaká historická osobnost, která vás inspiruje nebo je vám blízká?

Nedokážu si vybrat pouze jednu osobnost, a tak zvolím dvě. Tou první je Tomáš Garrigue Masaryk, zakladatel a první prezident Československa. Na Masarykovi mě vždy fascinovala jeho životní filozofie a schopnost spojovat rozum s morálkou. Naučil mě, že vzdělání není jen o znalostech, ale i o charakteru. Jeho myšlenka, že kolikrát je člověk vzdělaný, tolikrát je člověkem, mě provází dodnes. I proto jsem se během vysokoškolského studia rozhodla udělat si výuční list v oboru elektrikář, protože věřím, že každá dovednost má svou hodnotu a může člověka obohatit.

Druhou osobností, která je mi velmi blízká, je Františka Plamínková, česká politička, novinářka a bojovnice za práva žen. Byla neuvěřitelně odvážná, zásadová a silná žena, která se nebála ozvat, i když to znamenalo riskovat úplně všechno. Obdivuji ji za to, jak bojovala za práva žen, jak dokázala obstát v politice mezi samými muži a jak s neuvěřitelnou odvahou napsala dopis samotnému Hitlerovi. I přes hrozbu nacistické moci zůstala věrná svým zásadám a byla v roce 1942 popravena. Byla to žena, která měla nejen intelekt, ale i srdce na správném místě, prostě taková správná „badass“ ženská, jak bychom dnes řekli.

Děkuji za rozhovor.

–flip–

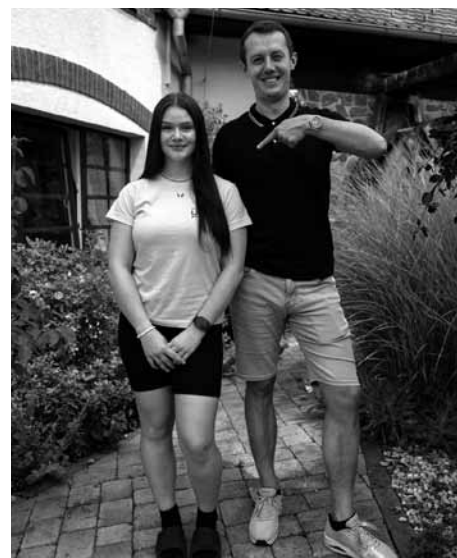
Nikdo tvoji kariéru nerozjede za tebe, zjistila v létě i Simča alá Sissi

Patnáct let po škole a já znovu mezi studenty. Tentokrát ale ne v lavici, ale jako mentor. A vedle mě? Simča, grafička z mé oblíbené střední školy.

Život někdy píše příběhy, které by člověk nevymyslel. Před patnácti lety jsem taky studoval Polygrafku a letos v létě jsem zažil malý flashback. Na jeden týden jsem se pracovní ocitl na akci pro vybrané studenty z celé republiky s názvem Letní podnikatelský kemp. Naše marketingová agentura zajišťovala fotky a videa z celé akce a já s tím na místě pomáhal. Kemp má za cíl rozvíjet u studentů jejich podnikavost, odvahy a chuť tvořit vlastní (podnikatelské) projekty. A právě tam, na Moravě, na druhé straně republiky, než je Polygrafka, jsem potkal Simču, vaši spolužačku, studentku grafického designu.

Osud nás nakonec spojil do jednoho týmu. Já v roli mentora, ona v roli studentky se svým podnikatelským záměrem v oblasti grafického designu. Simča celý týden makala. A to na sobě. Společně s ostatními účastníky měla uprostřed prázdnin 8 hodin denně program plný přednášek, workshopů a exkurzí. Na konci týdne jsme společně makali na prezentaci jejího projektu pro představení před odbornou porotou.

Poslední den dokonce dlouho do noci. Byla to výzva, stres, i nápor na emoce. Ale výsledek? Druhé místo pro Simču!

A také díky nejen pro ni, že s aktivním přístupem a chutí posouvat se dál se dá dojít hodně daleko.

Protože ať už jste student nebo absolvent – nikdo jiný váš život nerozjede za vás.

Jakub Žirovnický

Krásný den přeje Jan Štefl

Poslední novou tvář školy, která se objevila teprve před pár dny a jen na omezenou dobu, než se vrátí pan Svoboda, je Bc. JAN ŠTEFL. Má za sebou studium na ekonomické fakultě a zároveň působí jako šéfredaktor Šluknovských novin, které u nás tiskaři již nějakou dobu tisknou. Jaké je to nastoupit do rozjetého školního roku a co ho přivedlo k práci učitele? Pojďme to zjistit!

„Krásný den vám přeji. Těmito slovy zahajuji každou hodinu matematiky a ekonomiky. Jmenuji se Jan Štefl a na „naší“ škole jsem zatím nováček na pozici začínajícího učitele.“

Jak byste se popsali?

Řekl bych o sobě, že jsem pozitivní kluk se smyslem pro humor, ovšem s jednou menší úchylkou – jsem až příliš systematický a organizovaný.

Hrozně mě baví rozdávat úsměvy, protože věřím, že úsměv je lék. Snažím se být vždycky pozitivní, a i když se objeví nějaká nepříjemná situace, tak se ji snažím brát s lehkostí.

No a k té organizovanosti? Můj život je jedna velká tabulka! Nedokážu si vůbec představit fungování bez Excelu, kalendáře a poznámkové aplikace. Každá moje aktivita musí být předem přesně daná. U mě spontánnost prostě neexistuje. Potřebuju mít všechno pevně v rukou a opravdu nemám rád, když mi někdo naruší můj přesně nalinkovaný program.

Víme o vás, že hrajete tenis a volejbal. Věnoval jste se těmto sportům někdy i soutěžně, nebo je berete spíše jako volnočasové koníčky?

Jak se to vezme... Turnajů se pravidelně účastním, ale pokud jde o ambice, nikdy jsem se aktivně nesnažil o proražení do vyšších soutěží mimo regionální úroveň. Volejbalu se věnuji už 15 let a je to moje hlavní aktivita. Nejvýše jsem si zahrál v amatérské volejbalové lize nebo v různých krajských ligách. Daří se mi i v plážovém volejbalu, kde si často sáhnou na medaili, i když se nejedná o nějaké velkolepé nebo profesionální výsledky.

Kromě volejbalu hrají tenis čistě rekreačně. Od dětství jsem byl rodiči veden k univerzálnosti, takže jsem se věnoval mnoha sportům – hrál jsem basketbal, florbal, tenis a řadu dalších. Jediná výjimka je fotbal, protože ten mě prostě nikdy nebral.

Jste šéfredaktor Šluknovských novin.

Jak se vám líbí náš školní časopis?

Je něco, co vás v něm zaujalo?

Vy už víte tolik informací (smích). Asi nejvíce mě zaujal počet stránek. Stačí mi, když každý měsíc důrazně konturuji dvanáct stránek našeho měsíčníku a je to leckdy nekončící proces. Líbí se mi různorodost rubrik a také přezdívkové autorů. Ty mě pobavily, protože s tím jsem se ještě nesetkal. A v neposlední řadě mě samozřejmě zaujalo množství obdržených cen. Doufám, že kvalita novin se zařazením našeho rozhovoru nesníží.

Přišel jste k nám v průběhu čtvrtletí. Jaké to je naskočit do rozjetého školního roku?

Nebudu si nalhávat, že zvládám všechno na sto procent a že je všechno jen růžové. Je to obrovská dřina.

Ze dne na den jsem se stal člověkem, jehož úkolem není jen předávat studentům učivo, ale aktivně se podílet i na formování jejich osobností. Můj soukromý život teď putoval na druhou kolej. Do pozdních večerů řeším jediné – jak studentům následující den vše co nejdostatečněji a nejpřístupněji vysvětlit, aby látku skutečně pochopili. Mou velkou oporou jsou naštěstí kolegové, kteří kdykoliv ochotně pomohou. Chci poděkovat i vám, žákům, kteří mi občas nějakou tu chybkou s pochopením odpustíte.

Byl váš původní plán stát se učitelem, nebo jste měl jiný plán? Co vás nakonec přivedlo do role učitele?

Řekl bych, že ano, vždy mě to k učení táhlo! Na základní škole jsem chtěl být učitelem matematiky a tělocviku. Od vize učitele jsem ovšem upustil poté, co jsem zjistil, jaké nároky (zejména gymnastika) by se ode mě očekávaly při studiu tělocviku. Poté následovalo dlouhé hledání. Prodloužil jsem si dobu na rozhodnutí osmiletým gymnáziem, a nakonec jsem zvolil ekonomickou fakultu. Měl jsem za to, že jako ekonom získám širší rozsah uplatnění a nebudu příliš zaškatulkovaný.

Když ovšem nadešel moment dalšího velkého rozhodování, zazvonil mi telefon. A to je důvod, proč jsem tady. Jsem tu nyní a jsem tu šťastný.

Jak nejraději trávíte volný čas, když zrovna neučíte nebo nepíšete do novin?

Teď aktuálně? Spánkem. Kromě sportu se snažím i často někam cestovat. Jsem cestovatel samotář a hrozně mi to vyhovuje, protože nikdo do mého programu nekecá.

Zase jsme u té organizovanosti. Přespávám na hostelech v místnostech pro dvacet lidí a chodím alespoň 20 km za den, což je často vražedná kombinace pro mé přátele.

Mezi mé další oblíbené aktivity patří vaření a pečení nebo také navštěvování kultury, ať už se jedná o muzikály, divadla nebo třeba koncerty. Ale samozřejmě, že svůj volný čas trávím scrollováním videí nebo sledováním reality show.

Zmínil jste koncerty. Co posloucháte?

Sám sebe bych označil za obyčejného posluchače popu. Na mém Spotify sice nejčastěji najdete současné interprety, jako je Ewa Farna nebo Mirai, ale dokážu se s chutí zaposlouchat i do hitů minulého století. Například během října jsem si odskočil na koncert Katy Perry, abych týden potom šel na Roxette.

Děkuji za rozhovor. -flip-

STUDENTSKÉ VOLBY NA POLYGRAFCE

Stejně jako v minulém roce v době konání voleb do Evropského parlamentu se i tento rok na Polygrafce konaly studentské volby. Studentské volby se staly tradicí na školách napříč republikou, jak ale dopadly u nás? Pojďme se na ně společně podívat!

Na prvním místě se umístilo hnutí STAN, a to s 26 %. Na druhém místě strana Motoristé sobě s 22 % a na třetím Česká pirátská strana s 19 %. Vítězné hnutí jsme oslovili a požádali o pár slov. Zeptali jsme se:

Co na výsledek říkáte?

Výsledek Starostů na vaší škole nás moc potěšil a vnímáme ho jako příslib do budoucnosti české politiky. Demokratické strany uspěly u studentů jako celek, a to se počítá!

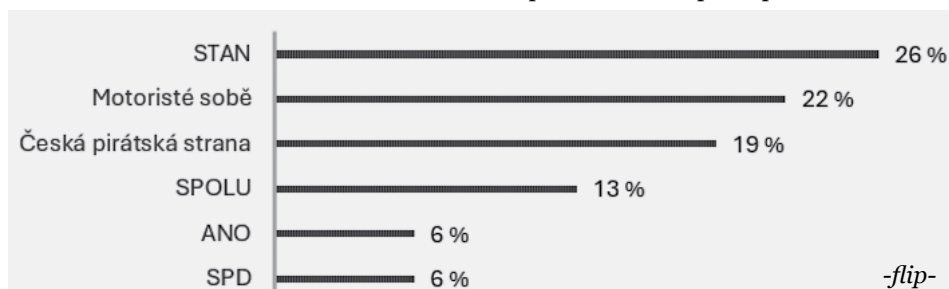
Co podle vás motivuje studenty volit právě STAN?

Věříme tomu, že svou roli hraje určitá pokora, empatie, snaha studentům naslouchat a především snaha zapojovat mladé lidi do politiky. Když se ostatně podíváte na nový poslanecký klub Starostů, je tvořen z velké části právě mladými poslankyněmi a poslanci. Myslíme si, že důležitá je také již zmíněná otevřená komunikace a praktické řešení problémů, ne jen vzletné fráze.

Jaký význam má pro vás samotný proces hlasování studentů?

Velký. Už jen proto, že vidíme, že mladým lidem není budoucnost této země lhostejná. Že zde je spousta mladých, aktivních občanů, kteří - jak pevně věříme - už brzy převzou správu naší země do svých rukou a pomůžou posunout témata jako je dostupné bydlení, vzdělání, umělá inteligence či péče o duševní zdraví a další.

A jakým výsledkům dáváte přednost vy? Naším nebo skutečným? V každém případě se hlas počítá, a kdo ví, možná budeme za pár let hlasovat právě pro vás!

-flip-

INTROVERT VERSUS KOLEKTIV TŘÍDY

Tipy pro introverta, pokud má zájem se více sblížit se třídou:

- Snažit se víc zapojit do konverzace spolužáků. Být stále sám sebou a najít si skupinu, která se mu podobá.
- Najít jednoho extrovertního kamaráda a požádat ho, aby ho trochu integroval do nějaké skupiny.
- Překonat obavy a nebát se přidat do konverzace. Není důvod se bát.
- Víc chodit ven. Najít si hobby.
- Sundat sluchátka a poslouchat ostatní.
- Pomáhají nečekané okamžiky. Je to šok, který po nějaké době není tak silný. Když se člověk rozhodne do toho jít, musí sám vyhledávat takové situace.
- Jít na nějakou akci či se přidat k diskuzi na téma, které ho také zajímá.
- Prostě přislednout do kroužku a přidat se ke konverzaci.
- Překonat ten blok, který má v sobě, jde jen o to, se k tomu postavit čelem.

Tipy pro kolektiv třídy, pokud chce introvertovi pomoci se sblížením:

- Přišla bych za ním a snažila se ho přijmout do kolektivu, ukázala bych mu, že se nemusí ničeho bát a že ho nikdo neodsoudí za to, jaký je. Pokud by do kolektivu nechtěl, chodila bych za ním, aby nebyl sám.
- Kolektiv by mohl pomoci tím, že by neodstrkoval lidi, co jsou něčím jiní či méně komunikativní.
- Neodsuzovat například vzhled apod. Přijmout ho mezi sebe a uvidí se...
- Více akceptovat nováčky...

-lo-

Třídy 1.S a 2.S si připomněli Den válečných veteránů a uctili památku těch, kteří položili život za naši svobodu.

Zdeňka Jančová a Roman Liščák

**Den
válečných
veteránů**

15. prosince se třídy 4.S a 4.B zúčastnily odborné exkurze ve firmě OTK Kolín. Studenti nahlédli do výroby obalů a viděli v provozu ofset, flexotisk, hlubotisk i dokončující zpracování. Skvělé propojení teorie s praxí!

Anna Lišková

Během výuky předmětu POV se třída 2.S vydala do školní tiskárny, kde se studenti blíže seznámili s ofsetovým tiskovým strojem. Tato tisková technika patří mezi důležitá témata, kterým se ve výuce dlouhodobě věnujeme.

Praktická ukázka přímo u stroje pomohla studentům lépe pochopit princip ofsetového tisku a propojit teorii s praxí.

Romana Bernartová

POZOR! Začínáme na Polygrafce

Každý z nás někdy prožíval první týdny a měsíce školy. Pamatujete si vy ty své? Jak je ale prožívají nováčci z tříd 1.A, 1.S a 1.P na naší škole?

Pro prváky jsme si připravili pár otázek:

1. Jak bys popsal/a svoje první dny na Polygrafce?
2. Co tě přivedlo právě na Polygrafku?
3. Co se ti na škole líbí a co naopak ne?

A jak odpovídají? Pojďme to zjistit!

PETR PLACHKÝ, 1.A:

1. První den byl v pohodě a nic mi nevadilo.
2. Hledal jsem různé školy s intrem a tady ta škola mě zaujala poté, co jsem byl na dni otevřených dveří.
3. Zatím mi asi nic nevadí.

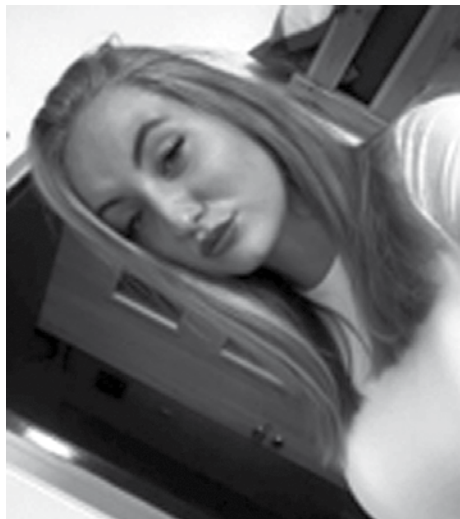
PAVEL STEFANOVSKÝ, 1.A:

1. Měl jsem strach, že si nebudu s nikým rozumět.
2. Chodil sem můj brácha a bratranec, takže jsem se rozhodl pokračovat v jejich stopách.
3. Líbí se mi vše.

KATEŘINA PÁNKOVÁ, 1.P:

1. Mnohem lepší než základka.
2. Líbila se mi ta škola, kámoši sem chodí.
3. Jsme dlouho ve škole, to se mi nelíbí.

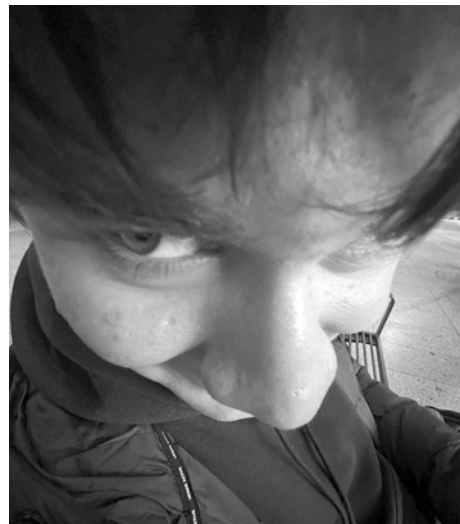
BARBORA ŠEVCŮ, 1.P:

1. První dny na Polygrafce byly těžké, ale je to tady mnohem lepší než na základce.
2. Na Polygrafku mě přivedlo několik lidí, pak taky to, že to nemám daleko, a hlavně myšlenka, že by mě to tu bavilo.
3. Líbí se mi celkově škola, přístup učitelů a super kolektiv, není asi nic, co by se mi tu nelíbilo, kromě učení.

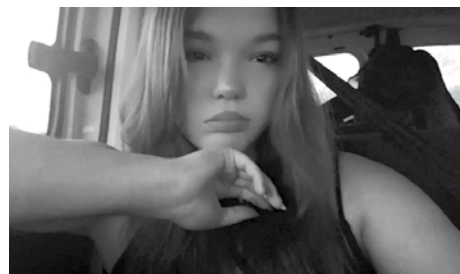
PATRIK KRZÁK, 1.P:

1. První den na Polygrafce byl strašně stresující (opakuju prvák), protože jsem se strašně bál, že se mi budou lidi smát za to, jak mluvím...
2. A na školu mě donutila jít máma, nebo spíše mě donutila se přihlásit na Polygrafku. Chtěl jsem jít na zedníka, ale na Polygrafce jsem si našel fajn kámoše atd. MOG YALL GS, SYAA!

JÍŘÍ HOZÁK, 1.P:

1. Moje první dny byly dobré.
2. Na školu mě přilákala Educa v Liberci.
3. Líbí se mi přístup k žákům ze strany učitelů.

DANIELA KOŇOVÁ, 1.S:

1. Líbí se mi tu, jsou tu super lidi, je s nimi sranda, ale ne vždycky ze sebe dělají, co jsou, ale jinak super.
2. Mám tu bráchu a chtěla jsem zkusit pracovat s počítači.
3. Ve škole se mi líbí, mám super třídu, lepší než na základce.

DAMIAN CHMÚRNÝ, 1.A:

1. Pohoda,
2. Chci si udělat další školu, abych měl druhý výuční list, a baví mě knihy, takže proto jsem šel na kniháře.
3. Líbí se mi přístup školy, učitelé jsou za mne v pohodě. Zatím nemám žádná negativa ke škole.

DAN BARÁNEK, 1.S:

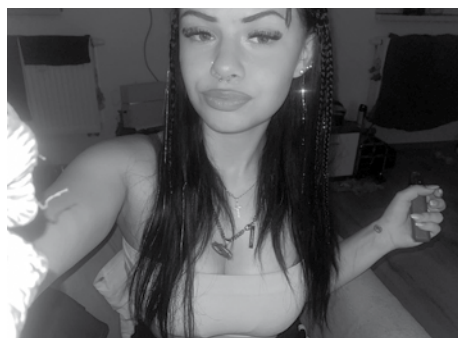
1. První dny byly pecičky, ale i trochu stresující.
2. Mám tady příbuzného ve třetáku (Ahoj Viktoro!) a prý je to tady hezké.
3. Lidi jsou bombózní a intr je fakt skvělý!

ADAM PLETICHA, 1.P:

1. Není tu Míša :(
2. Polygrafka moc moc super.
3. Na Polygrafce je soustředěnost základ.

YVONA CIHLÁŘOVÁ, 1.S:

1. Bylo to fajn, mám tu moji nejlepší kamarádku.
2. Zajímám se o počítače a taky malování.
3. Líbí se mi asi vše, ale nejsem tady pořád tak zvyklá.

VALENTÝNA CICVÁRKOVÁ, 1.A:

1. První den bych popsala jako zmatek, ale ne nic nového, na střední už jsem jednou nastoupila.
2. Nastoupila jsem kvůli tomu, že ji mám ve svém městě a nejvíc mě zaujala.
3. Zatím jsem nepřišla na to, co se mi líbí, ale věřím, že postupně k něčemu dojdou.

KRISTÝNA PAVLOUSKOVÁ, 1.A:

1. Super, ale mohlo to být lepší.
2. Přítel mé ségry mi řekl, že tahle škola je fajn.
3. Všechno je fajn, až na pár věcí.

MATĚJ ŠEFL, 1.S:

1. Za mě bomba, pecka, potkal jsem super lidi.
2. Doporučil mi ji kámoš.
3. Nelíbí se mi praxe moc brzo, líbí se mi intr, je to tam top strop.

ŠTĚPÁN ŠTEFANIK, 1.S:

1. Svezl jsem se na horské dráze obsahující stres i nadšení.
2. O tom, že na tuto školu chci, jsem věděl již v sedmém ročníku na základce. Přivedla mě k tomu zejména má sestra a strýc, kteří zde také studovali. Tvůrčí činnost mě sama o sobě baví a jsem rád, když mohu zhmotnit nějaký návrh, jehož produkci mohu s někým probrat.
3. Zatím si nemyslím, že se mi na této škole něco nelíbí. Systém mi tu přijde srozumitelný a jednoznačný. Oblíbil jsem si především odborný výcvik, který vždy hezky doplní a obzvláštní klasickou výuku. Také jsem rád, že se zde vytváří bezva party, ve kterých se také pohybuji.

BARBARA KARCHŇÁKOVÁ, 1.A:

1. Nebylo to úplně nejlepší, ale nestěžuju si. Jsem ve třídě s mojí kámoškou, se kterou se znám už 11 let, takže je to pro mě lehčí. Měli jsme hodně věcí k vyplňování (sešity, pomůcky, atd...). Zatím chillce pillec.
2. Valinka Cicvářková. Kdyby sem nešla, tak bych o této škole ani nepřemýšlela, protože jsem člověk na přírodu.
3. Líbí se mi, že jsou tu lidi, který mají alternativní styl a cítím se víc přijata než na základce. Nelíbí se mi školní systém celkově.

VERONIKA ŠTĚPÁNKOVÁ, 1.A:

1. První den byl v pohodě, ale trochu stres.
2. Znáš tu školu a baví mě kreslit.
3. Líbí se mi všechno.

DENIS NITSCHÉ, 1.A:

1. Za mě to bylo v pohodě, hlavně zbylo pro mě místo v zadní lavici.
2. To je docela složitá otázka, ale slyšel jsem o tom, že tahle škola je dobrá, a taky bych se rád vyučil.
3. Kolektiv mi přijde dobrý i učitelé mi připadají fajn. Většinou jsem byl zvyklý, že byli takový zaprdlí bez nálady, ale tady ne. A praxe se mi také líbí, akorát ta odpolední úplně ne, ale snad si zvyknu.

VLADYSLAV SERHIJENKO, 1.A:

Zajímá mě IT, tak jsem přišel sem.

DANIEL ŠÍP, 1.A:

1. První dny na Polygrafce byly trochu stresující, nové prostředí a noví lidé, ale pak další týden to bylo už lepší.
2. Známi mi doporučili tuhle školu a mně se líbila.
3. Na téhle škole se mi zatím líbí, učitelé tady jsou v pohodě.

SAMANTA KRISTENOVÁ, 1.S:

1. Rozhodně lépe než na základce.
2. Líbila se mi škola a obor.
3. Líbí se mi celá škola.

AURELIE VÁLKOVÁ, 1.A:

1. První dny byly takové, že jsme se seznamovali, ale ještě jsme spolu úplně nemluvili.
2. Hodně lidí mi říkalo, že to je dobrá škola, ale hlavně kvůli mamce, protože sem chodila.

JAKUB GAMPE, 1A:

1. Pohoda lepší než na základce.
2. Zajímá mě obor tiskař.
3. Líbí se mi všechno.

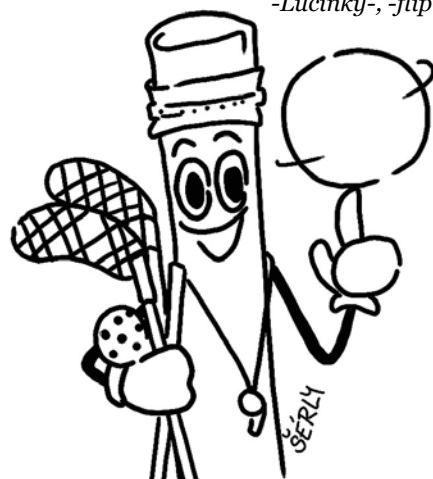
KRISTÝNA ŠTECHMÜLLEROVÁ, 1.S:

1. Bylo to fajn, jen trochu hektický.
2. Moje sestra mi řekla o téhle škole, že je super. Přesně pro mě.
3. Líbí se mi přístup učitelů a jak fajn jsou, to samé s vychovateli na intru.

První týdny mohou být dost náročné, ale podle odpovědí našich prváků se zdá, že se jim rychle podařilo zapadnout. Doufejme, že jejich radost zůstane i nadále!

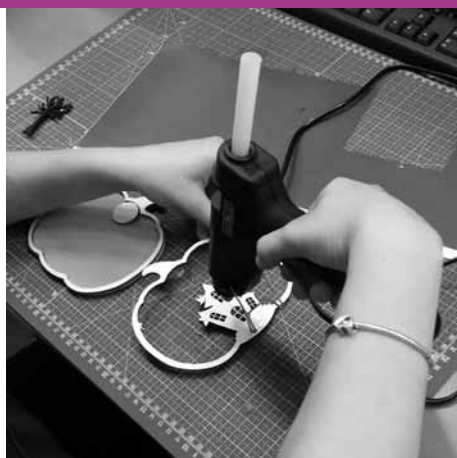
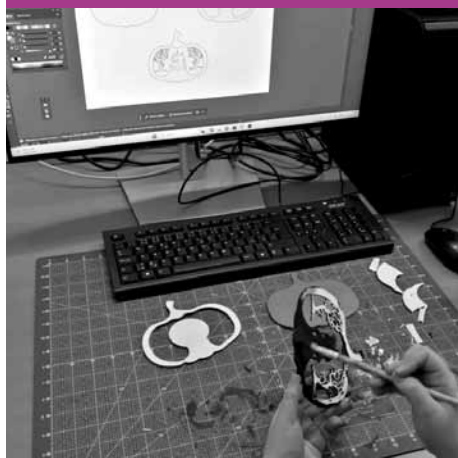
-Lucinky-, -flip-

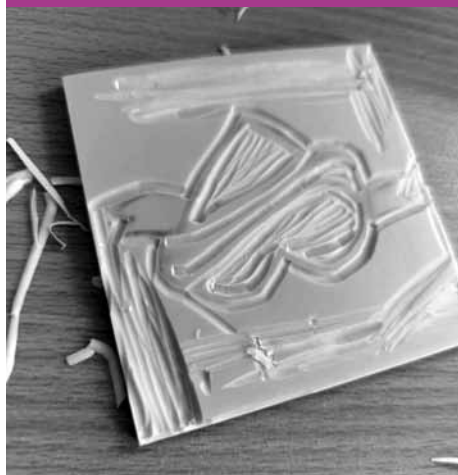

Kreativní tvorba grafiků při odborném výcviku

Práce na plotru a následné ruční zpracování halloweenských motivů

Trocha historie aneb Tajemství linorytu

Výroba fotokoutku na burzy škol

Budoucí tiskařky a tiskaři ve školní tiskárně nezahálí

Krabice od bot

I letos se nám podařilo nasbírat kolem padesáti dáreků v rámci charitativní české sbírky pro děti v nouzi Krabice od bot. Děkujeme všem, kteří se na sbírce podíleli a obdarovali ty, kteří by možná žádný dárek pod stromečkem nenašli. -ŠA-

Kupte kalendář

V uplynulých týdnech jsme uspořádali sbírku na charitativní kalendář komunitního centra Kostka Krásná Lída. Podařilo se vybrat částku na 11 kalendářů. Děkujeme všem žákům a zaměstnancům, kteří přispěli a podpořili tak projekt na podporu kvality a dostupnosti domácí péče o seniory a lidi v závěru života. -ŠA-

Podzimní foto

Podzim je mé oblíbené roční období. Nebyl bych to tedy já, abych se nepokusil tuto dobu zachytit i přes svůj objektiv a nesdílel mé fotky právě tady. Při samotném focení v přírodě mě hrálo teplé sluneční světlo a procházel jsem se krajinou plnou barevného listí. -Štefis-

Kdo si hraje,
nezlobí

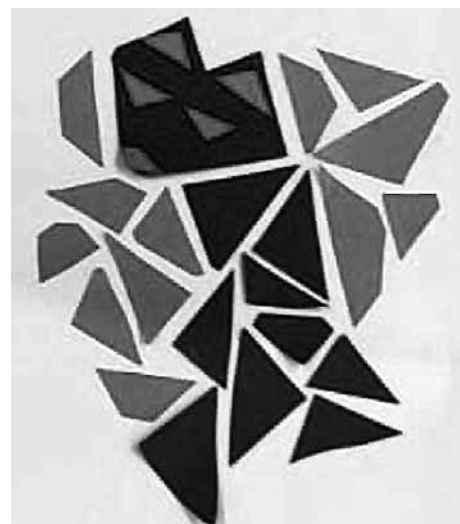
Přestávky mohou žáci trávit různě. Mnozí sedí se sluchátky a mobilem zahloubání do sebe, jiní hrají stolní tenis nebo fotbal a někteří se snaží nepozorovaně prchnout k automatu na odborný výcvik pro prý lepší bagetu.

Piano v prvním patře ale občas zláká některé odvážlivce, kteří zvládnou trému a odloží stud stranou. A pokud nechtějí svojí hrou rušit výuku, jsou k dispozici sluchátka. -ŠA-

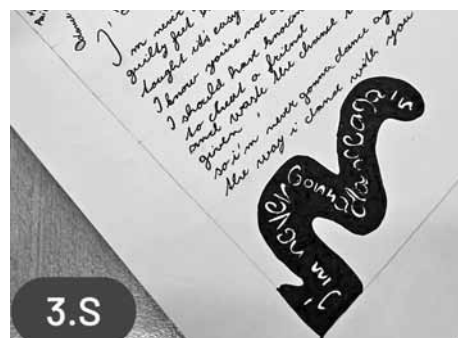
Relax
při odborném
kreslení...

Na hodinách angličtiny na Mikuláše došlo v třídě 3.S. k tvorbě miniaturního a nevšedního umění. Výtvar Mariany Pernicové získal 1.místo a umělkyně následně získala čokoládového Mikuláše. J. Caspers

Písmo všude kolem nás aneb Z hodin odborného kreslení

V předvánočním čase vyrazila třída 3.A nasát atmosféru do Liberce.

Poslední den před vánočními prázdninami tradičně patřil vycházce za betlémem pana Cobl.

Ve čtvrtek 18. prosince třída 1.S navštívila Drážďany. Prošli jsme si historické centrum a vánoční trhy.

Vánoční projektový den

Předvánoční čas na Polygrafce patřil koledám, třídním besíd-
kám, turnaji v ping pongu, únikové hře a samozřejmě tvoření.

V pátek před Vánoci proběhla i úniková hra. Hry se zúčastnily 4 týmy a všichni společně úspěšně zajistili zásoby během apokalypsy, obnovili elektřinu a zjistili, kdo je zrádce. Gratulujeme všem zúčastněným.

*Juliet Caspers, Romana Bernartová,
Eliška Jurajdová*

Chata pod Heľpou

Wilma

Adamův otec byl Slovák, rodák z malé vesnice nad Heľpou. Vždycky říkával, že hory člověka naučí poslouchat ticho a že v tom tichu je možné slyšet víc, než v jakémkoli hluku města. Když byl Adam dítě, jezdili tam spolu každé léto. Spali v dřevěné chatě nad potokem, poslouchali šumění větru ve smrčínách a dlouho do noci sledovali plameny v ohništi. Tehdy se Adam cítil bezpečně – nic než světlo, otec a temnota kolem.

Po letech se sem vracel sám. Otec byl mrtvý, vztah rozbitý a v hlavě měl jen těžké, nepřetržité ticho, které už dávno nepůsobilo uklidňujícím dojmem. Doufal, že hory mu ho pomohou pochopit, že tam, kde kdysi slyšel vítr a vodu, tentokrát uslyší sám sebe. Chata stála na stejném místě, nakřivo mezi stromy, porostlá mechem a obklopená hustou mlhou, která se lepila na kůži jako pot. Když otevřel dveře, vzduch uvnitř byl těžký, zatuchlý a chladný; přesto měl zvláštní pocit, že tu ještě nedávno někdo okna otvíral. Rozdělal oheň a chvíli jen seděl u kamen. Sledoval, jak se praskající dřevo mění v žhavé uhlíky, jak stíny tančí po zdech a mění tvary. V jednu chvíli si všiml otisku ruky v prachu na stole – drobné, dětské prsty, jasně zřetelné. Nechal to být, i když se mu žaludek zvláště stáhl.

První noc téměř nespál. Každé zapraskání, každý zvuk zvenčí ho budil, a s každým probuzením měl pocit, že je chata o něco menší, stěny blíž, vzduch těžší. Kolem třetí ráno ho probudil zvuk kroků – měkké, nepravidelné, bosé kroky, které se pomalu přibližovaly k oknu. Posadil se, posvítil ven, ale viděl jen hustou mlhu a obrys stromů. Přesto měl jistotu, že tam někdo stojí.

Ráno vyšel ven, aby si ten pocit vyvrátil. Ale pod oknem v blátě našel stopy – malé, dětské, bosé. Vedly od lesa až k chatě a tam končily. Zkoušel si to vysvětlit racionálně, ale čím déle se na ty stopy díval, tím víc se mu dělalo nevolno. Zdály se příliš mělké, jako kdyby na té zemi nestály nohy z masa. Odpoledne začalo pršet. Kapky se mísily s mlhou, voda stékala po střeše a ztrácela se v trávě. Adam si všiml, že dveře, které nechal pootevřené, jsou teď zavřené, a uvnitř chaty je tepleji než dřív. Na stole ležel kus dřeva, utržený z rámu postele. V jeho povrchu bylo nožem vyryté slovo:

„POZORUJEM.“

Stál nad tím nápisem dlouhé minuty. Všiml si, že dřevo kolem písmen je tmavší, jako by bylo čerstvě řezané, a přísahal by, že cítí z toho místa slabé teplo, jakoby řez byl ještě živý.

Večer zatloukl dveře kusem prkna a přiložil do kamen. Plameny ho měly uklidnit, ale místo toho jen rozechvívaly vzduch v místnosti. V určitém úhlu světla se zdálo, že se po stěnách pohybují stíny, i když se nic nehýbalo. Když se opřel o zeď a zavřel oči,

ucítil, jak mu po krku přejel chladný dech. Otevřel oči a svíčka zhasla.

Noc byla nekonečná. Ticho se občas proťalo tichým ťuknutím. Jedno, pak druhé, třetí. Zpod podlahy.

Sehnul se ke škvíře mezi prkny a uviděl tam něco – ne světlo, ne tmu, spíš jakýsi záblesk, jako odraz vody, v níž se zrcadlí obličej, ale ten obličej není jeho. Couvl, až narazil do stolu.

Ráno svíčka stále ještě hořela. Na stole ležela malá dětská botička, uvnitř složený papírek.

„POZERÁŠ SA AJ TY?“

Vykřikl a papírek od sebe odhodil. Zůstal sedět, s rukama na kolenou, pot mu stékal po čele. Stěny se mu zdály blíž než včera, oheň nehořel, a přesto bylo v místnosti dusno. Venku bylo ticho, jaké se dalo slyšet jen v těchto horách – takové, které má vlastní rytmus, jako by se něco neviditelného nadechovalo s tebou.

Další noc skoro nespál. Ráno si zabalil věci a rozhodl se odjet.

Motor naskočil na první pokus, hluboký zvuk se rozlehl mezi stromy. Silnice z chaty dolů byla úzká, klikatá a ztrácela se v mlze. Adam jel pomalu, oči měl přilepené na čelní sklo, stěrače marně bojovaly s drobným deštěm.

Po chvíli si všiml, že zatáčky se začínají opakovat. Stromy vypadaly stejně, i velký kámen u cesty už minul – nebo snad ne? Přidal plyn.

Kilometry ubíhaly, ale signál žádný, a navigace se stále snažila „přepočítat trasu“. Potok po levé straně tekł opačným směrem, než si pamatoval.

Když konečně zmlkla i rádio a světla auta prorazila hustší pás mlhy, ucítil zvláštní úlevu – viděl střechu. Zpomalil.

Stál znovu před chatou. Dveře se otevřely a z chaty vyšel muž.

Byl to on. Jeho otec. Jen o něco bledší, oči měl prázdné a kůže na tváři byla napjatá, jako by byla z vosku. Za ním stáli děti a jejich stíny se mihotaly.

Adam zůstal sedět v autě, ruce pevně sevřené na volant. Skrz zamlžené čelní sklo viděl, jak se kouř z komína rozplývá do mlhy, a v hrudi cítil, jak se mu srdce třísť o žebra. Chtěl nastartovat, ale motor jen tiše zachrčel – pak zhasl.

Z rádia se ozvalo slabé zapraskání, a mezi šumem se na okamžik ozval jeho vlastní hlas.

„Pozorujem,“ zašeptalo to.

Když ho o několik dní později našli lesníci, seděl na zápraží, nehybný a promrzlý, s otevřenýma očima.

Na stěně za ním bylo vyryté jeho jméno: ADAM.

A pod ním, v čerstvě rozrytém dřevě, těsně pod úrovní očí, drobným písmem:

„POZORUJEM.“

Říká se, že když se v noci vydáš lesem nad Heľpou a zastavíš se na chvíli u potoka, můžeš slyšet, jak se něco pomalu nadechuje těsně za tebou.

A jestli se otočíš, uvidíš jen sebe.

Ale ne tak úplně.

Foto: -Štefis-

LÁSKA A TICHO

Rozálie Hatašová

*Vždy jsi říkal, že svět bude náš,
že v něm se ztratíš tak jako já.
Každý tvůj dotek byl jako vzkaz,
že láska věčná se opravdu dá.*

*Rozuměli jsme si do poslední vteřiny,
tvá slova zněla jak slib bez viny.
Já věřila všemu i tichému snu,
že spolu zvládneme noc i denní tmu.*

*Jenže tvé sliby se rozpadly v prach,
v očích máš cizotu, v hlase jen strach.
Zůstala prázdnota, bolest a klam,
ty jsi šel dál, já zůstala tam.*

*Mé srdce krvácí, bolí a křičí,
tvůj obraz bledne a všechno ničí.
To, co mě hřálo, je zima a chlad,
zbylo mi z tebe jen zklamání a pád.*

✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ

Můj výlet na Cosplay Con do Prahy

VOS neboli Velké Otaku Srazy jsou každoroční obří akce zaměřené převážně na japonskou kulturu a všechny věci okolo ní, ale zatím podle mého názoru sem v dnešní době jezdí málo lidí. Několikrát za rok se koná v různých městech Cosplay Con a já jsem měla tu šanci jet z kamarády na ten, který byl v Praze 18. října 2025.

Cesta byla hektická, hodinu jsme čekali v Lovosicích, protože se po cestě rozbily nějaké kabely, takže nás to docela zdrželo. Tohle zdržení možná byla i dobrá věc, protože jsme stihli akorát jeden z odvozů na místo konání, takže jsme spoj aspoň nemuseli hledat sami.

A co znamená slovo cosplay? Člověk se převléká za postavu třeba ze hry, filmu, knížky, vyjádří její specifický charakter.

Po tom, co jsme si vystáli dlouhou, ale rychlou řadu, jsme se konečně dostali do místa dění a WOW, bylo tam HODNĚ plno.

Díky tomu, že se tohle konalo v budově školy a ještě k tomu zakládky, v chodbách bylo hrozně málo místa na manévrování, byli jsme všichni nacpaní jako sardinky.

V hlavní hale, kde se prodávalo, bylo nejvíc lidí, takže tam chodit a sledovat, co stánky prodávají, bylo mega těžké, ale nějak jsme to dali, a to je hlavní.

Po tom, co jsme to tam trošku prošli a okoukali, jestli se nám tam něco líbí, jeli jsme se do centra najíst a pak jsme se zase vrátili nazpátek.

Ted' už tam bylo míň lidí, takže bylo o hodně lehčí se podívat na všechny stánky. Pak jsme uviděli, že dveře k velké venkovní zahradě byly otevřeny, takže jsme se tam všichni přesunuli a zůstali zde po zbytek dne. Byla tu většina lidí, byl to takový hangout spot pro všechny (slovo hangout většinou znamená nejoblíbenější místo pro scházení).

Já jsem se vyfotila s Deltarune cosplayery (Deltarune je populární videohra od Tobyho Foxe, autora Undertale. Má výrazné po-

stavy a velkou fanouškovskou komunitu.), což mi doslova splnilo sen (takový můj malý gól na této akci).

No a potom jsme už byli celou dobu venku na té zahradě, kde jsme se pak seznámili s jednou skupinou cosplayerů, kteří byli mega fajn, s nimi jsme povídali po zbytek času, který jsme tam trávili.

Pak už jsme jeli domů, a to se nic moc nestalo.

Na můj první Cosplay con to bylo skvělé a těším se, až budu moct na další, nejen že atmosféra byla super, ale hlavně moji kamarádi, se kterými jsem tam byla, to udělali ještě lepší.

VOS noc můžu jenom doporučit, je to tam opravdu dobře udělané (kromě toho malého prostoru, co byl tentokrát, ale tak to není vždy).

-xvyzoo-

FESTIVAL očima fotografa

Už když jsem zjistil, že se 11. října 2025 v Kulturním domě města Rumburk chystá 25. ročník festivalu VÝBĚŽEK FREE LIVE, věděl jsem, že mám jedinečnou šanci se posunout a celou událost zachytit přes hledáček jako oficiální fotograf.

Napsal jsem tedy organizátorovi akce, což byl sám TOXIC MAYOR z kapely TOXIC PEOPLE, zda bych mohl celou akci fotit pro festival, rozšířit si své portfolio a nabrat zkušenosti. Má nabídka byla přijata a mohl jsem přijít na místo, kde jsem se dal do práce.

Celý festival provázely kapely ve velkém sále, mezi něž patřili i místní NEUTRAL TERRITORY (hard-core – punk), kteří celou akci bravurně odstartovali. V průběhu jsem fotil i návštěvníky a vznikly z toho hezké momentky. Sice jsem tam byl sám, ale poznával jsem různé tváře a pobavil se například s učitelkou ze základky. Následoval mladoboleslavský WOTAZNÍK (punk-rock), jejichž hudbu jsem zaslechl poprvé a zaujali mě natolik, že jsem se s nimi domluvil na společném příspěvku na Instagramu a dodal jim své fotky. Různě jsem se přemísťoval, abych zachytil pódium ze všech možných úhlů, a vyčkával na hvězdné momenty. O podlaží níže se mezitím rozjížděla rap stage, na které se vyřádi-

✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ

lo také několik jmen. V rauši pokračovala pořádající kapela TOXIC PEOPLE (north-cross). Ta přivítala fanoušky, kteří si mohli zazpívat do mikrofonu i část písně. V oddělené části se dokonce prodávala elpíčka a všemožný merch vystupujících kapel. Hřeb večera nastal tehdy, kdy nastoupil KRUCIPŮSK (crossover). Svým koncertem vytvořili skvělou atmosféru a dav se bavil jako nikdy. Nastávaly i vtipné situace, kdy lidé chtěli, abych je vyfotil, nebo mě sami pouštěli dopředu pro záběr zblízka. V jednu chvíli jsem se ocitl v blízkosti mosh pitu a málem se do něj propadl, což by s foťákem nebylo úplně ideální. Můžu ale říct, že z davu jsem vyšel pouze s úsměvem na tváři a štěstím v duši. Trochu mě mrzelo, že jsem nemohl zůstat, když hráli KLUCIZND (pop-punk), ale tak či tak jsem úhlavního hosta stihl a cíl splnil. Den na to jsem fotky poupravil a poslal.

Ačkoliv jsem v podstatě pracoval a nebyl tam čistě pro zábavu, celý večer jsem si užil víceméně jako každý jiný návštěvník. Zase na druhou stranu bych chtěl říct, že jako divák bych si to užil rozhodně víc. Pokud někdy budete na takové akci, tak to rozhodně prožijte naplno a nejlépe i s kamarády. Jako fotící jsem také došel k několika interakcím, ke kterým by za normálních okolností nedošlo. Fotograf kapely TOXIC PEOPLE mě například upozorňoval na to, kdy budou členové chodit na platformu blíž k divákům, nebo jsem se i trochu pobavil s panem sekuriťákem u kraje pódia. S jedním návštěvníkem jsem se dokonce domluvil, že mu zašlu jeho foto. Z festivalu jsem si nakonec odnesl nejen zkušenosti a fajn fotky, ale také super vzpomínky a zážitky, na který si rád vzpomenu.

–Štefís–

Rada od absolventky: Užít si na maximum

Zdravím všechny čtenáře časopisu Bezevšeho! Tady Lucy! Věřím, že si mě někteří z vás určitě pamatujete. Čas od maturity kvapně běží a já nemůžu uvěřit, že roky středoškolského života utekly tak rychle. A díky paní učitelce Šabatové mám ještě možnost něčím přispět. Takže pro změnu svůj čas trávím četbou, malbou, psaním a cestováním. Tak, jak mě všichni znají. Snažím se najít pohodu v tomto uspěchaném světě skrze aktivity a koníčky, co mě činí šťastnou. A to je i takové malé doporučení ode mě, pro vás. Objevujte a zkoušejte nové věci. Že by ohrané klíše? Nemyslím si. Tato, na první pohled nenápadná věta v sobě skrývá mnoho. A nemusí to být vždy velké věci, jako pilotovat letadlo nebo zítra odjet na safari. Radost se skrývá všude, jen je třeba se ji nebát pouštět do svých životů. A užívat si, mnohdy obyčejné věci na maximum.

Co hledáš, najdeš v knihovně

Tímto krátkým textem bych ráda navázala na to, o čem článek má ve skutečnosti být. A to je recenze. Recenze knihy „Co hledáš, najdeš v knihovně“. Napsala ji japonská spisovatelka jménem Mičiko Aojama. Kniha nám představuje pět hrdinů různého věku, kteří se ocitli v životní krizi. Nespokojená prodavačka, matka po návratu z mateřské dovolené či pracovní muž, který odešel do důchodu a najednou si uvědomil, že celý život věnoval jen firmě a ve skutečnosti nemá žádné koníčky. Kroky všech těchto lidí vedou po určité době na jedno místo. A to do knihovny. Ke změně životního přístupu je motivují doporučení tajemné knihovnice, paní Sajuri Komači. Ona jako kdyby přesně věděla, co dotyčný potřebuje slyšet a jaká kniha se pro něj hodí. Všechny příběhy nutí k zamyšlení a troufám si tvrdit, že každý jeden člověk si v nich najde něco, co může interpretovat do svého života. Ukazuje nám, jak jeden malý okamžik může změnit celý život. Jak se za něčím často bezmyšlenkovitě honíme a ani nás nenapadne podívat se na život i z druhé strany. Že ne každý sen má pouze jednu cestu. Vede jich tam mnoho. Je jen na nás, pro jakou se rozhodneme a jakou sílu

a odhodlání ji věnujeme, protože můžeme. Každý jeden z nás.

Na závěr citát knihy:

„Stojím v záklonu, nohama pevně na zemi. Sleduji oblohu, měním se a posouvám se kupředu. Abych předala vyšší pravdu čtenářům nad otevřenými knihami.“

–Lucy–

Lustr 2025 – festival ilustrace a komiksu

22. září 2025 se několik studentů Polygrafiky zúčastnilo Lustr festivalu v Holešovické tržnici. Viděli jsme práce výherců ilustrátorské soutěže, práce českých i zahraničních ilustrátorů a dokonce poznali nového kamaráda.

Anna Lišková

✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ

HISTORII HUDBY od nepaměti provázejí revoluce, vzdor proti zažitým pořádkům a celkově proti stylu předešlých generací. Bylo to tak prakticky od nepaměti, 20. léta s sebou přinesla jazz, 30. léta swing a 50. léta postavila na hlavu rock and roll, 60. přinesla kromě hnutí hippies také experimentální rock. A co přinesla 70. léta? Ta přinesla punk. Punk je v překladu výtržník, to je totální degradace úplně všeho, politiky, společenských pravidel, oblékání, chování. Punk proslavili Sex Pistols, legendární, úplně první punková kapela na světě, takže tohle bude převážně jejich příběh.

Jsmo v Británii, je polovina 70. let. Před vyprávěním je nutné říci, jak to tehdy ve Spojeném království vypadalo. Zemi trčí ekonomická krize, sehnat práci je prakticky nemožné. Také jsou zde neustále stávky, třeba díky stávce popelářů je zem doslova zasypána odpadky. Všem hudebním žebříčkům dominuje kapela ABBA, tedy naleštěný pop se zvonáči a třpytkami. Změna přichází v obchodu s oblečením, takzvaném butiku jménem „Sex“. Ten vlastní Malcolm McLaren a jeho přítelkyně Vivienne Westwoodová.

Zde vymýšlí provokativní módu, takže hlavní roli mají kusy hadrů, latex, spínací špendlíky a další takové věci. Do tohoto obchodu chodí i místní naštvaní, chudí kluci z okolí, někteří z nich na něco hrají, a tak jim

Malcolm McLaren nabídne, že jim bude dělat manažera.

Sex Pistols se formovali z kapely The Strand, kde zpíval budoucí kytarista Steve Jones. V této kapele též působil Paul Cook, budoucí bubeník Sex Pistols.

Protože Steve Jones lépe hraje než zpívá, zaujme místo vokalisty Johnny Rotten, v překladu prohnílý, říkalo se mu tak kvůli špatnému stavu jeho zubů.

Díky známosti s Paulem Cookem a Stevem Jonesem se do kapely přidává baskytarista Glen Matlock.

Fun Fact, první zesilovač na kytaru, který Sex Pistols používali, ukradl Steve Jones Davidu Bowiemu po jednom jeho koncertu v Londýně.

Od téhle bandy, která nenávidí ABBU a Beatles, se nedají čekat žádné školní poučky. Naopak mají za vzor našťvané americké kapely jako jsou Ramones nebo New York Dolls. První singl „Anarchy In the U.K.“ sklídí velkou negativní kritiku, ale vzbudí velký zájem na hudební scéně. Vydavatelství EMI Records tak s kapelou podepisují smlouvu a vzápětí je posílají do státní televize na rozhovor. Je 1. prosince 1976 a Sex Pistols v televizi předvádí něco, co před nimi nikdo nikdy neudělal. Nechají se od moderátora vyprovokovat, a tak vůbec poprvé v britské televizi zaznívají sprostá slova. Moderátora nazvou, citují „nechutným bastardem“ a tímto projevem končí svůj rozhovor v televizi.

Následující den jsou toho plné noviny: „Děs a běs,“ píší. Sex Pistols následně vyrazí na turné po Británii, ale to se moc nedaří. Místní radnice koncerty zakazují, fanoušky rozhání policie. Zhruba v této době z kapely odchází baskytarista Glen Matlock. Existuje několik verzí, proč Matlock odešel, on sám tvrdí, že to bylo kvůli zhoršujícím se vztahům s Johnny Rottenem. Jeho místo zaujme kamarád Rottena John Simon Rit-

chie, ale ten je spíše znám jako Sid Vicious. Vyskytuje se zde však jeden problém, Sid na rozdíl od Glena neumí hrát na basovou kytaru. Sid byl do kapely přijat výslovně proto, že se choval jako punker a vypadal jako punker. Nejde však říci, že žádné vlohy pro skládání neměl. Sid složil skladbu „Belsen was a Gas“. Sid požádal Lemmyho Kilmistera ze skupiny Motorhead, aby mu pomohl se naučit na baskytaru. Ovšem to moc nepomohlo a při živých vystoupeních byl Sid často vypořádán ze zesilovačů. Na albu Never Mind the Bollocks, Here's the Sex Pistols na basu ani Sid nehraje, zastoupil ho kytarista Steve Jones.

Manažerovi kapely Malcolmu McLarenovi je jasné, že když bude dostatečně provokovat anglickou vládu, tím budou Sex Pistols slavnější, tím více alb se prodá. Ta vůbec největší provokace přijde 7. června 1977, v den oslav 25. výročí vlády britské královny Alžběty II. si Sex Pistols pronajmou loď jménem „Queen Elizabeth“ a na řece před parlamentem zahrají svou novou skladbu, parafrázi na britskou hymnu „God Save the Queen“. Na loď vtrhne policie a koncert rozežene. Ovšem píseň je tak populární, že se ihned dostane na první místa žebříčků. Ty sice vycházejí cenzurované, ale všem to je více než jasné, Sex Pistols složili hit.

28. října 1977 vydávají své první a poslední album „Never Mind the Bollocks, Here's the Sex Pistols“. Sex Pistols se ocitli v situaci, kdy se z chudých punkerů stali během pár měsíců totálními hvězdami. Ovšem sláva s sebou nese spousty problémů. Jeden z těchto problémů jsou drogy, s těmi to nezvládl Sid Vicious a jeho přítelkyně Nancy Spungen. Oba dva se ponoří do heroinu takovým způsobem, že do osmnácti měsíců zemrou. Sex Pistols následně dostávají zákaz koncertování po celém Spojeném království a tak vyrazí na turné po Spojených státech amerických. Tady jde ale vše z kopce, Sid Vicious je kvůli drogám tak mimo, že není schopný hrát.

Koncerty doprovází násilí, hordy novinářů čekají na drama. Takhle to nemůže jít dál.

✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ

Je vidět velký úpadek kapely. Během koncertu v San Antoniu v Texasu Sid nazval diváky „partou buzerantů“ a pak udeřil fanouška do hlavy baskytarou.

14. ledna 1978 v San Franciscu po ukončení koncertu pronásí Johnny Rotten do mikrofonu památnou větu: „Cítíte se někdy podvedení?“ a z kapely na místě odchází. To je konec Sex Pistols a zlaté éry punku. Musíme však dodat, že tímhle punk neřekl své poslední slovo i na dále vznikají punkové kapely, které vyprodávají stadiony. Za všechny jmenujme Green Day, The Offspring.

Punk inspiroval další zpěváky a kapely, kteří z punku postupně vytvořili vlastní žánry. Mötley Crüe dali vzniknout Glam Metalu a Nirvana formovala Grunge.

Punk svým způsobem pokračuje dále, ať už ve stylu oblékání nebo jako hudební žánr.

I samotní Sex Pistols se dali na stará kolena zase dohromady a vyrazili na turné. Triumfální spojení v roce 2008 málokdo čekal, poslední koncert v původní sestavě se odehrál roku 2008. Následně se kapela zase

rozpadá, Johnny Rotten se nedokáže dohodnout se zbytkem kapely a celkově má s nimi dost napjaté vztahy. Následně je Rotten žaluje za použití hudby v seriálu „Pistols“, který se zaměřuje na historii kapely. Rotten spor nakonec prohrává. Seriál sklídí velký úspěch, dnes má na ČSFD 84%.

A jak jsou na tom Sex Pistols dnes?

Šestnáct dlouhých let se nic nedělo, ale šuškal se, že Sex Pistols vystoupí s novým zpěvákem. A opravdu 13. srpna 2024 Sex Pistols vystupují na benefičním koncertě na podporu Bush Hall v Londýně. Sex Pistols oslovili zpěváka Franka Cartera a ten nabídku rád přijal. Původně byly plánované dva koncerty, ale nakonec si Frank s kapelou velice sedl a začali pravidelně koncertovat.

V roce 2025 Guns N' Roses oznamují světovou Tour společně s Sex Pistols. Jedna ze zastávek Tour byla i v České republice na festivalu Rock for People v Hradci Králové. Sex Pistols se do Česka vrací po 30 letech. U toho jsem samozřejmě nesměl chybět, sbalil jsem si svých pět švestek a vyrazil

na Sex Pistols. V životě by mě nenapadlo, že se na ně někdy podívám! 13. 6. ve 22.10 hodin to Sex Pistols rozjeli v plné parádě. Popisovat koncert je zbytečné. Kdo tam nebyl, nezažil, neví. Ale alespoň pro představu bych to přirovnal k pocitu absolutní euforie a radosti. Prostě splněný sen! Do konce života můžu říkat, že jsem viděl Sex Pistols na živo!

Tento článek bych rád věnoval svým kamarádům na Polygrafce, zejména pak Viki Z., Filipovi H., Denise B., Kačence N., Adamovi P., AJ, Adélii M., Verče V., Akvě, Verče J., Albertovi R., Jirkovi F., Tomáši H. a Karolíně H.

Děkuji vám, byly to krásné tři roky!

Tobiáš Klaban alias Tobi

Národní muzeum v Praze

Když se řekne „muzeum“, většina z nás si představí dlouhé chodby, vitríny a nudu. V Národním muzeu se ale rozhodně nudit nebudete – místo nudy se však dozvíte spoustu zajímavého, stejně jako moje třída!

První zastávkou byla zoologická část. Zblízka jsme si prohlíželi různá zvířata a dozvěděli se hned několik zajímavostí. Věděli jste například, že největším hlodavcem na světě je kapybara? V Národním muzeu kromě ní můžete spatřit i druhy, které už na naší planetě nenajdete, a to například velmi vzácného vakovlka.

Druhou a další zastávku měl díky rozchodu každý jinou, ale každý si našel něco svého. Někdo vyrazil do expozice ryb, jiný k nerostům, a další zase úplně jiným směrem. Například Míša Fidrmucová vyrazila na edukační část, kde se nejen přesvědčila, že by mohla učit dějepis, ale mohla si i vyzkoušet helmu z 1. světové války.

Velmi oblíbená byla také již zmíněná sbírka minerálů, kde se objevily i vzácné kousky. Věděli jste, že v Národním muzeu můžete najít až 100 000 minerálů z celého světa? Národní muzeum toho zažilo v minulosti mnohé, například i střelbu během okupace Československa v roce 1968. Věděli jste, ale, že na jeho fasádě jsou dodnes vidět stopy po kulcích? Národní muzeum tedy není pouze o expozicích, ale také o nás a naší historii.

-flip-

✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ

ROCK FOR PEOPLE 2025

Od 11. do 15. července 2025 se v hradeckém Parku 360 uskutečnil jubilejní 30. ročník alternativního festivalu ROCK FOR PEOPLE. Jde o festival světových rozměrů s multižánrovým lineupem. Tento rok se slavilo opravdu ve velkém a podle toho také vypadal výběr headline kapel.

Během prodlouženého víkendu se na stagi stihli vystřídat AVENGED SEVENFOLD (USA), SLIPKNOT (USA), SEX PISTOLS (GB), LINKIN PARK (USA) a legendární GUNS N' ROSES (USA). Také tu byla spousta menších, ale stále úžasných kapel a své zastoupení měly samozřejmě i české kapely. Já bohužel byla jen na posledním dni, ale určitě si to někdy hodlám zopakovat. Mým hlavním cílem tohoto dne byly kapely GHØSTKID (DE) a COCOTTE MINUTE (CZ). Obě jsem už měla tu čest vidět na jejich sólo koncertech, ale ROCK FOR PEOPLE je přece jen něco jiného. Ke stagi se mi podařilo dostat brzy, a tak jsme si drželi místo v první řadě celý den. Celý stan

Fotka od jednoho z fotografů z ROCK FOR PEOPLE.

byl nádherně vyzdoben stejně jako i zbytek areálu. Poslechli jsme si dvě mě neznámé kapely a pak už jsme pouze čekali, až nastoupí moji oblíbení COCOTTE MINUTE a s nimi samozřejmě přišel i ultimátní nářez. Samosebou nesměly chybět proslulé moshpity (prostor pod pódiem) - ostatně ty na rokáci nechybí nikdy. Viděli jsme i frontmana Martina Zellera, jak se nechá nosit nad hlavami fanoušků na dřevěném voru. A podařilo se nám také upoutat pozornost kameramanů a nebylo to naposledy. Na konci koncertu se mi podařilo získat i trsátko, což mě neskutečně dojalo. A to jsem nevěděla, že to zdaleka není to nejlepší za ten den. Kapela sice neměla čas na setkání s fanoušky, ale to mi úplně nevadilo, jelikož jsem už byla na mnoha jejich koncertech a mám s nimi i spoustu fotografií. Pak přišla na řadu kapela GHØSTKID, během jejich příprav jsem se sestrou a kamarádkou stihla pozdravit jejich fotografku.

Když pak nastoupili, bylo to úžasné. S sebou jsem měla ceduli, zda bych mohla dostat od basáka trsátko, což vyvolalo pozornost všech přítomných fotografů i kamera-

PERKINSMORS s basákem kapely GHØSTKID.

manů. Po koncertě za mnou přiběhl basák s trsátkem, které mi během koncertu přislíbil. Jen mě pozdravil a zase odešel do zákulisí. Chvilí na to ale přiběhl jeden ze sekuritáků, aby mi předal trsátko od kytaristy, že mi ho prý také posílá. Poté jsme odchýtili fotografku a díky ní darovali front-

GHØSTKITY se zpěvákem kapely GHØSTKID, dojatá, kde skončila její první panenka.

manovi do zákulisí dárek v podobě jeho háčkované panenky. Fotografka nám slíbila, že se ho pokusí dostat za námi. Když se po pár minutách vážně ukázal, nemohli jsme tomu uvěřit. Normálně totiž mezi fanoušky skoro nechodí. Poté, co si toho všiml basák, přišel za námi také. Oba byli velice milí a vstřícní. Dozvěděli jsme se, že první panenka, co jsme frontmanovi věnovali loňský podzim, se tak moc líbila jeho mamince, že si ji musela nechat doma. Když jsem se pak odhodlala použít svou chabou angličtinu, rozklepaně jsem řekla basákovi, že mě přivedl k hraní na basu a že je můj vzor, což ho dojalo. Takže kromě trsátek jsme ještě odjízďeli s perfektními vzpomínkami, fotkami a s podpisy od obou dvou.

Musím říct, že je to zážitek na celý život a nikdy na to nezapomenou, rozhodně se na rokáč co nejdříve chci dostat znovu, už jen kvůli té perfektní atmosféře. A to doporučuji i všem milovníkům alternativní muziky, i za ty peníze zážitek doopravdy stojí. Už teď se nemohu dočkat, až obě kapely uvidím letos na podzim znovu, ale tentokrát každou sólo.

-perkinsmors- & -ghostkitty-

✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ

ROCK FOR PEOPLE 2026

Jak už jsem říkala, tento rok jsem měla tu čest být alespoň na jednom dni ROCK FOR PEOPLE, a než jsem se nadála, už nám oznamují kapely na příští ročník. Tedy 23. září vydali příspěvek, kde zvali lidi, aby si s nimi dali následující den „společný oběd“. Nato 24. září přesně ve 12.00 hodin vydali lineup, kde oznámili první jména 31. ročníku. Nezklamali a opět to bude perfektní a to je uvedeno teprve pár jmen. Už teď se můžete těšit třeba na BRING ME THE HORIZONT (UK), IRON MAIDEN (UK), PAPA ROACH (US) a nebo na ELECTRIC CALLBOY (DE).

Třeba se tam s někým z vás potkám a já alespoň budu mít po maturitě na co se těšit.

-perkinsmors-

Hudba pod širým nebem - a zadarmo

Konečně jsem se dočkala a viděla jsem kapelu COCOTTE MINUTE úplně zdarma. Kapelu jsem viděla už víc jak desetkrát. Miluju jejich šou. Ale vždy jsem je viděla na nějaké placené akci.

Přestože koncerty miluju a ráda umělece podpořím, je hezké si jednou za čas zajít na nějaké slavnosti, kde se vstupné neplatí. Jelikož můj bankovní účet je stále na nule kvůli všem těm koncertům, tohle mě mile potěšilo. 6. září v Žandově jsem spočila praktické s příjemným. Slavnost začala už v brzkých odpoledních hodinách, ale my dorazili až kolem sedmé, takže jsme stihli set hudebníka VOJTAANA (CZ), a pak už přišli COCOTTE MINUTE. Opět jsem vychytala místo v první radě přímo před zpěvákem. Energický koncert byl proložený vtipnými poznámkami jako obvykle a po

skončení byla opět šance se vyfotografovat. Poprvé se mi povedlo odchytnout všechny členy a taky jsme si domů odvezli první podepsanou paličku od bubeníka. Samozřejmě vím, že chod kapely je finančně náročná věc, a tak jsme si alespoň zakoupili klíčenky.

Během koncertu frontman Zeller také znovu lákal lidi na jejich výroční koncert v pražské Lucerně. Proto udělám to samé a znovu vás zvu na 13. 12. 2026 na jejich výroční a zároveň největší koncert vůbec. Takže podle jejich slov ať ZLLUCERNA SHOŘÍ!

-perkinsmors-, -ghostkitty-

IDOLS TOUR 2025

Do Prahy se po třech letech vrátil YUNGBLUD (UK) a přivezl nám zbrusu novou šou ke svému novému albu IDOLS. Koncert se konal 17. října ve sportovní hale Fortuna v pražských Holešovicích. Samozřejmě nedorazil sám, přivezl nám s sebou i PALAYE ROYALE (CA/USA) a také WEATHERS (USA). Pouze pro pražský koncert si Yungblud přizval i kapelu RUWORRIED (CZ), kapelu hudebníka Šimona, jehož si Yungblud vytáhl v roce 2024 na ROCK FOR PEOPLE, aby mu při písničce FLEABAG dělal kytarový doprovod. Ten tím zviditelnil svoji vlastní kapelu, která má až nevídané úspěchy. Ale kvůli chabé organizaci jsem jeho set nestihla. Další na řadě byli WEATHERS (USA) a přesto, že jsem znala jen jednu jejich píseň, jejich set jsem si dost užila. Po krátké pauze přišli PALAYE ROYALE (CA/USA), kapela, kterou jsem začala poslouchat v prváku díky mému kamarádovi a bývalému studentovi Polygrafky. Jejich set byl pro mě nezapomenutelným zážitkem. A příště si určitě musím najít čas na jejich sólový koncert, který jsem minulý rok nestihla. Než kapela dohrála, celá aréna už byla plná a v devět hodin už nastoupil YUNGBLUD (UK). Do Prahy přivezl neskutečně energickou a pracovanou šou, kde zazněly nové i starší písně. Vzdal hold i zesnulému OZZYMU OSBOURNOVI s coverem na jeho píseň CHANGES, u které ukápla nejedna slza. Ke konci také oznámil, že příští ročník svého festivalu BLUDFEST chce přivést právě do Prahy, což vyvolalo v celém sálu velmi pozitivní a hlasitý ohlas. Pro své české fanoušky se naučil i frázi: „MILUJU VÁS!“, ale také: „RUCE NAHORU!“, kterou během koncertu řekl tak stokrát a dokonce s perfektní výslovností.

YUNGBLUDA poslouchám už od svých dvanácti let, pro mě to bylo jako splněný sen a rozhodně bych šla znovu. Poprvé jsme se rozhodli, že si koupíme lístky na sezení kvůli výhledu, ale příště už budeme chytřejší a koupíme raději na stání kvůli autentičtějšímu zážitku.

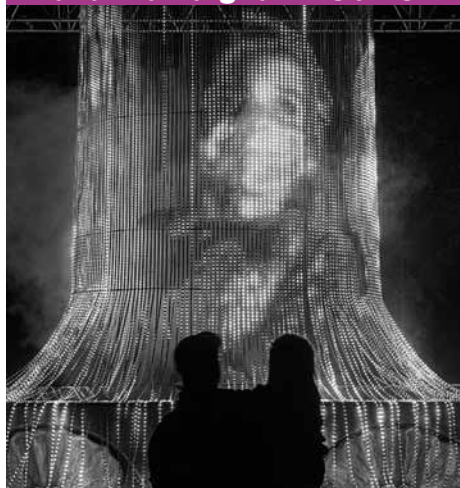
text: -perkinsmors-, foto: -ghostkitty-

☒ RECENZE
 ☒ DOPORUČENÍ
 ☒ RECENZE
 ☒ DOPORUČENÍ
 ☒ RECENZE
 ☒ DOPORUČENÍ

O víkendu od 16. do 19. října se centrum Prahy proměnilo v živoucí galerii digitálního umění. Třináctý ročník Signal Festivalu přinesl 20 instalací od českých i zahraničních umělců, kteří využili světlo, zvuk a pohyb k vyjádření tématu „Řešení“ v rámci cyklu Ekosystémy.

SIGNAL FESTIVAL 2025: Praha v září digitálního umění

Co stálo za vidění?

- **OVERLOAD:** Poprvé v historii festivalu se videomapping uskutečnil na věži Staroměstské radnice. Italské studio Mamma sONica vytvořilo monumentální projekci, která zkoumá napětí mezi daty a emocemi.
- **Interace** (Nekonečný rytmus města): Na baziliku sv. Ludmily na náměstí Míru se po třech letech vrátil videomapping. Španělské studio V.P.M. rozehrало fascinující světelnou show, která oživila historickou fasádu.
- **Signal INSIDE:** Sedm interaktivních instalací v uzavřených prostorách nabídlo divákům možnost ponořit se do umění zblízka a bez rušivých elementů okolí.
- **Hudba a atmosféra.**

Festival nezůstal jen u vizuálního umění. V neděli 19. října probíhala závěrečná afterparty s islandskou kapelou GusGus, která kombinuje trip hop, techno a trance. Všechny akce stavěly na promyšleném spojení hudby, vizuálního umění a technologií.

-Wilma-

MEGADETH - Ocelová poezie Davea Mustainea

Když se řekne thrash metal, většina lidí si vybaví čtyři jména – Metallica, Slayer, Anthrax a samozřejmě Megadeth. Právě tahle kapela, vedena neústupným Davem Mustainem, dala metalu jeho dravost, přesnost a zároveň chytrost, která z něj udělala víc než jen rámus.

Megadeth vznikli v roce 1983, když Mustaine odešel (nebo spíš byl vyhozen) z Metallicity. Místo pomsty se rozhodl vytvořit něco vlastního – rychlejšího, technicky náročnějšího a hudebně temnějšího. Výsledkem bylo debutové album *Killing is my Business... and Business is Good!*, které nastartovalo kariéru kapely, jež dodnes patří k pilířům metalu.

Megadeth je něco jako dobře nabroušený nůž, který i 40 letech na scéně pořád řeže, a i když už nejsou nejrychlejší, stále mají ten nezaměnitelný tah a jiskru.

Jejich poslední desky možná nejsou tak přelomové jako legendární Rust in peace nebo Countdown to Extinction, ale pořád v sobě mají něco, co většina mladších kapel nedokáže napodobit – autenticitu a špinu. Megadeth dnes nejsou jen kapela pro nostalgiky. Jsou připomínkou, že metal může být inteligentní, poetický i destruktivní zároveň – a že i po letech může mít zkáza svůj rytmus.

-Jackie-

INTERVIEW S UPÍREM / Dvě duše, jeden hřích

Když se v roce 1994 na plátnech objevilo Interview s upírem, bylo jasné, že nejde o další béčkový horor s tesáky a litry umělé krve. Režisér Neil Jordan natočil film, který je víc než příběh o upírech – je to melancholická zpověď o samotě, nesmrtnosti a lidském prokletí touhy.

Brad Pitt hraje Louise, muže, který po tragédii přijme temný dar věčného života od charismatického a děsivě půvabného Lestata v podání Toma Cruise. A právě jejich vztah je srdcem celého filmu – není to klasický soubor dobra a zla, spíš tanec mezi

přitažlivostí a odporem, mezi láskou a ztracením.

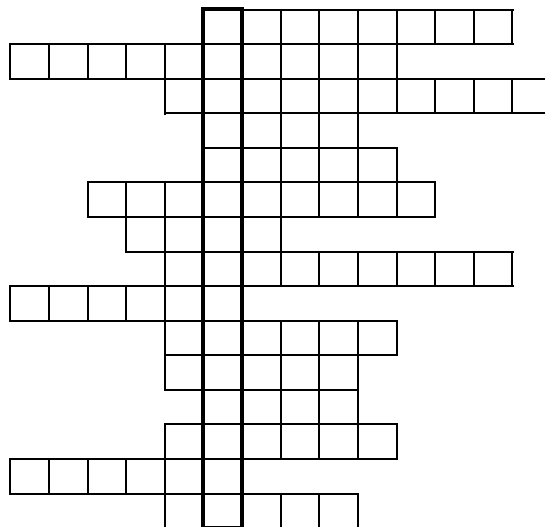
Vizuálně je film nádherný: barokní kulisy, svíčky, hedvábí a krev v záběrech, které spíš než horor připomínají gotickou poezii. Hudba od Elliota Goldenthala jen podtrhuje pocit pomalého, krásného úpadku.

Interview s upírem není film, který vás vyděsí – spíš vás očaruje a trochu zneklidní. Je to příběh o tom, že i když člověk dostane věčnost, nikdy z ní neuteče prázdnotě.

-Jackie-

1. Učitel odborných předmětů, který v minulém roce odešel do důchodu (str. 1)
2. Téma dubnové schůzky na domově mládeže: verbální ... (str. 2)
3. Míša ... s přezdívkou xvyzoo (str. 5)
4. Co se těžilo v Jáchymově? (str. 6)
5. "Někdo jiný" podle jednoho maturanta. (str. 26)
6. Oblíbená hra (str. 25)
7. Divadelní hra, kterou jsme navštívili ... Bobeš (str. 24)
8. Kateřina Novotná ... Paní učitelka na multimediální tvorbu (str. 18)
9. Bývalý spolužák starýho vousáče Liščáka (str. 4)
10. Přírodní síla nebo hrozba? (str. 3)
11. Absolvent Polygrafky, který má své grafické studio. Jakub ... (str. 8)
12. Přezdívká Filipa Fischera (str. 5)
13. Bývalý spolužák takovýho ucha Pallaga (str. 4)
14. Výstava fotografií (str. 25)
15. Vítěz literární soutěže v angličtině. Edi ... (str. 11)

HŘEBENOVKA

K vyluštění musíte použít 76. číslo Bezevšeho!

Představujeme redaktory

Ahoj, jmenuji se Štěpán Štefaník, studuji obor reprodukční grafik pro média a najdete mě ve třídě 1.S.

Už na základce jsem párkrát zkoušel na školní web psát články, které se týkaly různých akcí v rámci školy, ale i ohledně města. Nyní bych chtěl především fotit a dodávat tak do časopisu Bezevšeho záznamy z dění na škole. Rozhodně se nebráním ani tvorbě, která se týká právě samotné fotografie a její úpravy. Občas se věnuji kresbě, pokusím se něco zahrát na ukulele nebo hledám novou hudbu k poslechu. Baví mě rozebírat filmy, seriály, hry a cokoliv v mém kulturním hledáčku.

Každopádně ať už sem napíšu cokoliv, všimnete si mě pod přezdívkou Štefis.

Třída 2.S se rozhodla vzít věci do vlastních rukou – doslova. Místo čekání na zázrak nebo sponzora se pustili do organizace školního bazárku, aby si vydělali na svůj vysněný maturitní ples.

BAZÁREK oblečení a doplňků aneb Každý kousek má svůj příběh a náš ples též

Na stolech v mezipatře u automatů se v budoucnu budou hromadit oblečení, knížky, dekorace, šperky i drobnosti, které by jinak skončily zapomenuté ve skříni. Každý kus má svůj příběh – někdo přinese mikinu z loňského koncertu, jiný knížku, kterou četl na dovolené. A právě v tom je celé kouzlo – všechno, co lidé donesou, pomáhá proměnit obyčejný sen o plesu v realitu plnou světla, hudby a šatů.

Pokud máte doma něco, co už nepotřebujete, stavte se i vy. 2.S s radostí věc prodá a tak vznikne nový začátek. A kdo ví. Možná právě váš starý svetr nebo knížka pomůže rozsvítit parket na jejich maturitním plesu.

-Jackie-

Na Polygrafce se pravidelně každé úterý bruslí!

Instalace reklamního banneru na budovu školy

BEZEVŠEH

■ **Vydává a tiskne:** SOŠ mediální grafiky a polygrafie Rumburk v nákladu 400 kusů. ■ **Redakční rada:** Mgr. I. Šabatová (ŠA), Mgr. Bc. J. Uher, Bc. L. Obergruberová (Io), Ing. L. Příbylová (Lucinky), K. Wenischová Novotná, B. Drugová (perkinsmors), D. Havlová (Jackie), F. Fišer (flip), M. Klementová (xvyzoo), K. Vacková (Wilma), K. Drugová (ghostkitty), J. Hozák (Mr. George), Š. Štefaník (Štefis).

■ **Externí spolupráce - Kresby:** Š. Makovská (Šéry) ■ **Fotografie:** studio, redakce ■ **Webové stránky:** R. Liščák ■ **Technická a grafická zpracování:** I. Šabata